

การศึกษาการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมโปรไฟล์มาแปรรูปในงานอุตสาหกรรม
กรณีศึกษา บริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด
The Study of Importing Aluminum Profile Products for Industrial Processing
Case Study : Depro Cropgo Company Limited

จัดทำโดย

นายสิริวุฒิ	จันทร์เพ็ญ
นายมงคล	ยาหอม

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาโครงการ หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์
วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
ปีการศึกษา 2562

การศึกษาการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมโปรไฟล์มาแปรรูปในงานอุตสาหกรรม
กรณีศึกษา บริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด
The Study of Importing Aluminum Profile Products for Industrial Processing
Case Study : Depro Cropgo Company Limited

โดย 1. นายสิริวุฒิ จันทร์เพ็ญ
2. นายมงคล ยาหอม

คณะกรรมการอนุมัติให้เอกสารโครงการฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา
โครงการตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์ วิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี (ATC)

(อาจารย์อัมไพ อุทัย)
อาจารย์ที่ปรึกษา

(อาจารย์ยุพิน รอดไผ่ล้อม)
หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการโลจิสติกส์

บทคัดย่อ

การศึกษาการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมโปรไฟล์มาแปรรูปในงานอุตสาหกรรม

กรณีศึกษา บริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด

The Study of Importing Aluminum Profile Products for Industrial Processing

Case Study : Depro Cropgo Company Limited

ผู้จัดทำโครงการ	1. นายสิริวุฒิ จันทร์เพ็ญ 2. นายมงคล ยาทอม
อาจารย์ปรึกษา	อาจารย์อำไพ อุทัย
สาขาวิชา	การจัดการโลจิสติกส์
สถาบัน	วิทยาลัยอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ปีการศึกษา 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาระบบการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมมาแปรรูปในงานอุตสาหกรรมของบริษัทดีโปรคอร์ป จำกัด ผู้นำเข้า ผลิต จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม อุปกรณ์ ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับระบบจัดเก็บ ลำเลียงและเครื่องจักร เครื่องขนย้ายต่างๆ โดยมีกลุ่มผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมโปรไฟล์ กลุ่มผลิตภัณฑ์ pipe rack system กลุ่มผลิตภัณฑ์ พลาสติก อุตสาหกรรม ทั้งนี้เพื่อให้ลูกค้าได้รับสินค้าได้ดำเนินการเกี่ยวกับการ นำเข้า ผลิต จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม จำพวก อุปกรณ์ ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับระบบจัดเก็บ ลำเลียง และเครื่องจักร เครื่องขนย้ายต่างๆ จะเป็นกระบวนการที่แปรสภาพวัตถุดิบไปเป็นผลิตภัณฑ์หรือเป็นส่วนวัตถุดิบที่มีคุณค่า

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมมาแปรรูปในงานอุตสาหกรรมของบริษัทดีโปรคอร์ป จำกัด มีการนำเข้าส่งออกสินค้าเข้าระบบฐานข้อมูล ใช้ควบคู่กับระบบซอฟต์แวร์ในคอมพิวเตอร์การจัดทำโครงการเล่มนี้ต้องอาศัยเทคโนโลยี เช่น โปรแกรม Microsoft Word ในการจัดทำรูปเล่ม และอินเทอร์เน็ตเพื่อใช้ในการหาข้อมูลประกอบโครงการในครั้งนี้

ประโยชน์ที่ได้รับจากการที่ได้ไปศึกษาระบบการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมมาแปรรูปในงานอุตสาหกรรมของบริษัทดีโปรคอร์ป จำกัด ทำให้รู้และเข้าใจการทำงานที่ได้ความรู้ นอกเหนือจากห้องเรียนและได้เข้าใจกระบวนการบริหารการขนส่งสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ

กิตติกรรมประกาศ

กิตติกรรมประกาศโครงการเล่มนี้ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากอาจารย์อำไพ อุทัย อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการที่คอยนำเป็นกำลังใจและให้คำปรึกษาที่เอื้อประโยชน์มาโดยตลอด ทำให้คณะผู้จัดทำโครงการฯ ได้รับแนวทางในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ ในการทำโครงการครั้งนี้จึงขอขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ขอขอบคุณคณะอาจารย์วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการทุกท่านที่ได้อุทิศแรงกายแรงใจในการประสิทธิประสาทวิชาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ ทำให้คณะผู้จัดทำโครงการฯ สามารถนำความรู้ที่ได้รับมาเชื่อมโยงจนสามารถทำให้โครงการเป็นผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้คณะผู้จัดทำโครงการฯ รู้สึกยินดีและภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งจากการทำโครงการเล่มนี้หวังว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป และสามารถนำแนวคิดต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้กับธุรกิจและการเรียนการศึกษาได้หากมีข้อผิดพลาดประการใด คณะผู้จัดทำโครงการฯ ต้องขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

สุดท้ายนี้คณะผู้จัดทำโครงการฯ ได้รับความอนุเคราะห์จากคุณนิธยา หลงน้อย ตำแหน่ง ผู้จัดการ ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเข้าไปศึกษาดูงานเพื่อจัดทำโครงการเล่มนี้ ทำให้โครงการสำเร็จสมบูรณ์คณะผู้จัดทำโครงการฯ สำนึกในความกรุณาและซาบซึ้งในน้ำใจด้วยความจริงใจขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อ	(1)
กิตติกรรมประกาศ	(2)
สารบัญ	(3)
สารบัญภาพ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	1
วัตถุประสงค์	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ประวัติบริษัทและการดำเนินธุรกิจ	
ประวัติความเป็นมาของ บริษัท ดีโปร คอร์ปโอ จำกัด	3-4
รูปภาพป้ายหน้าบริษัท	4
ผังองค์กรบริษัท	5
แผนที่บริษัท	6
วิสัยทัศน์	7
ผลิตภัณฑ์และภาพประกอบ	7
บทที่ 3 แนวคิดและทฤษฎี	
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับการนำเข้า	14
การประกันภัยการนำเข้าสินค้า	22
สินค้าที่นำเข้าและการลดต้นทุน	29
ขั้นตอนการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศ	39
มาตรฐานการนำเข้าผลิตภัณฑ์อูมิเนียมโปรไฟล์	45
นิยามคำศัพท์	54
บทที่ 4 การวิเคราะห์สภาพปัญหา	
การวิเคราะห์สภาพปัญหา	61
บทที่ 5 สรุปและข้อเสนอแนะ	
สรุป	66
ข้อเสนอแนะ	67

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	69
ประวัติผู้จัดทำ	81
ใบคะแนนสอบนำเสนอโครงการ	82
ใบพิสูจน์อักษร	83

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 บริษัท ดีโปร คอร์ปโอ จำกัด	3
ภาพที่ 2.2 ป้ายหน้าบริษัท ดีโปร คอร์ปโอ จำกัด	4
ภาพที่ 2.3 ฟังก์ชันกรบริษัท ดีโปร คอร์ปโอ จำกัด	5
ภาพที่ 2.4 แผนที่บริษัท ดีโปร คอร์ปโอ จำกัด	6
ภาพที่ 2.5 Aluminium Profile 40x40(H)	8
ภาพที่ 2.6 Aluminium Profile 40x40L	9
ภาพที่ 2.7 Aluminium Profile 30x30	9
ภาพที่ 2.8 Aluminium Profile 20x40	10
ภาพที่ 2.9 Aluminium Profile (อลูมิเนียมโปรไฟล์)	10
ภาพที่ 2.10 Aluminium Profile (อลูมิเนียมโปรไฟล์)	11
ภาพที่ 3.1 เงื่อนไขการซื้อขายระหว่างประเทศ	25
ภาพที่ 3.2 ธงประเทศเกาหลี	30
ภาพที่ 3.3 ดอกไม้ประจำชาติ	31
ภาพที่ 3.4 ชุดประจำชาติ	33
ภาพที่ 3.5 สัตว์ประจำชาติ 1	35
ภาพที่ 3.6 สัตว์ประจำชาติ 2	36
ภาพที่ 3.7 กระบวนการนำเข้าสินค้า	45
ภาพที่ 3.8 มาตรฐาน มอก.	51
ภาพที่ 3.9 การผลิตอลูมิเนียม 1	52
ภาพที่ 3.10 การผลิตอลูมิเนียม 2	52

สารบัญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 3.11 การผลิตอลูมิเนียม 3	53
ภาพที่ 3.12 อลูมิเนียมสำเร็จรูปตามมาตรฐาน 1	54
ภาพที่ 4.1 การนำเข้าอลูมิเนียมโพรไฟล์ด้วยรถบรรทุก	61
ภาพที่ 4.2 การขนย้ายอลูมิเนียมโพรไฟล์	62
ภาพที่ 4.3 การนำเข้าส่วนประกอบของสินค้า	62
ภาพที่ 4.4 สินค้าที่นำเข้ามา	63
ภาพที่ 4.5 อะไหล่ที่นำเข้ามาจากประเทศเกาหลี	64

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

เนื่องจากการทำธุรกิจผู้ประกอบการส่วนใหญ่จะคำนึงถึงการลดต้นทุนลงและเน้นการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าหรือบริการเพื่อเพิ่มผลกำไรกับธุรกิจนั้น ๆ ซึ่งในการลดต้นทุนลงนั้นก็มิด้วยกันหลากหลายวิธี ยกตัวอย่างเช่น การหาแหล่งวัตถุดิบที่ถูกกลง การหาแรงงานที่ถูกกลง การใช้เครื่องจักรมาใช้เพื่อเพิ่มปริมาณการผลิต การหาช่องทางจัดจำหน่าย และหากผู้ประกอบการสามารถลดต้นทุนลงได้ก็จะเป็นการเพิ่มผลกำไรได้อย่างมากมายและทำให้เพิ่มช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าให้ได้ปริมาณมาก ๆ ดังนั้นขั้นตอนต่าง ๆ จึงมีความสำคัญในการทำให้ผู้ประกอบการสามารถสร้างผลกำไร เพิ่มคุณค่าของตัวผลิตภัณฑ์และยังสามารถสนับสนุนให้การประกอบการธุรกิจเจริญเติบโตอย่างมั่นคงและมีคุณภาพ

บริษัท ดีโปรคอร์ปโก้ จำกัด ผู้นำเข้า ผลิต จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม อุปกรณ์ ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับระบบจัดเก็บ ลำเลียงและเครื่องจักร เครื่องขนย้ายต่างๆ โดยมีกลุ่มผลิตภัณฑ์ อลูมิเนียมโปรไฟล์ กลุ่มผลิตภัณฑ์ pipe rack system กลุ่มผลิตภัณฑ์ พลาสติกอุตสาหกรรม กลุ่มผลิตภัณฑ์ ล้ออุตสาหกรรม และ ขาปรับระดับ ทั้งนี้เพื่อให้ลูกค้าได้รับสินค้าได้ดำเนินการเกี่ยวกับการ นำเข้า ผลิต จำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม จำพวก อุปกรณ์ ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับระบบจัดเก็บ ลำเลียง และเครื่องจักร เครื่องขนย้ายต่างๆ จะเป็นกระบวนการที่แปรสภาพวัตถุดิบไปเป็นผลิตภัณฑ์หรือเป็นชิ้นส่วนวัตถุดิบที่มีคุณค่า พร้อมทั้งจะผ่านกระบวนการเพิ่มคุณค่าเพื่อใช้ในขั้นตอนต่อไป ซึ่งกระบวนการเพิ่มคุณค่าจะหมายถึงเครื่องจักรประเภทต่าง ๆ กระบวนการผลิตต่าง ๆ ที่จะเกี่ยวพันกับคุณค่าหรือประโยชน์โดยตรงเพราะคุณลักษณะของกระบวนการเหล่านี้จะตรงกับคุณค่าซึ่งเป็นลักษณะและข้อกำหนดในผลิตภัณฑ์โดยส่วนมากจะพิจารณาในขั้นตอนการออกแบบผลิตภัณฑ์และวางแผนกลยุทธ์เพื่อช่วยในการจัดการทรัพยากรที่ถูกจัดหามาอย่างถูกเวลาและสถานที่ ลดการจัดเก็บและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโดยพิจารณากระบวนการผลิตในเชิงการจัดการมากกว่าในเชิงเทคนิค เช่น กำลังการผลิตของเครื่องจักร หรือบูรณาการกับกระบวนการต่าง ๆ ได้

ดังนั้นคณะผู้จัดทำโครงการจึงเลือกศึกษา การศึกษาการนำเข้าผลิตภัณฑ์อูมิเนียม
โปรไฟล์มาแปรรูปในงานอุตสาหกรรม กรณีศึกษาบริษัทดีโปรคอร์ปโก้ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทที่ดำเนิน

เกี่ยวกับการนำเข้า ผลิต และจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรมเพื่อการศึกษาและนำมาปรับใช้กับการเรียนรู้ อีกทั้งเพื่อใช้เป็นความรู้ในการประกอบอาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากระบวนการนำเข้าผลิตภัณฑ์อูมิเนียมมาแปรรูปในงานอุตสาหกรรมของบริษัทีโปรคอร์ปโก้ จำกัด
2. เพื่อศึกษาวิธีการลดต้นทุนในการนำเข้าอูมิเนียมโพรไฟล์ของบริษัทีโปรคอร์ปโก้ จำกัด
3. เพื่อนำความรู้ที่ได้ปรับใช้ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต
4. เพื่อนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางเกี่ยวกับความพอประมาณ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงกระบวนการนำเข้าผลิตภัณฑ์อูมิเนียมมาแปรรูปในงานอุตสาหกรรมของบริษัทีโปรคอร์ปโก้ จำกัด
2. ได้ทราบถึงวิธีการลดต้นทุนในการนำเข้าอูมิเนียมโพรไฟล์ของบริษัทีโปรคอร์ปโก้ จำกัด
3. ได้นำรับความรู้ปรับใช้ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต
4. ได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางเกี่ยวกับความพอประมาณ

บทที่ 2

ประวัติบริษัทและการดำเนินธุรกิจ

บริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด

บริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับอลูมิเนียมและพลาสติกอุตสาหกรรมทุกชนิดพร้อมให้บริการแก่ลูกค้าประเทศทั่วโลก ทุกชิ้นส่วนอลูมิเนียมได้ผ่านการตรวจรับประกันคุณภาพตามมาตรฐานสากลสู่ลูกค้าโดยทางบริษัทนำมาพัฒนาชิ้นส่วนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพื่อมีความทนทานต่อการใช้งานให้ยาวนานมากยิ่งขึ้นและความปลอดภัยต่อผู้ใช้งานเป็นหลักโดยทางคณะผู้จัดทำได้นำรายละเอียดและอ้างอิงจากเอกสารประวัติบริษัทและการดำเนินธุรกิจ มีหัวข้อที่จะศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประวัติความเป็นมาของหน่วยงาน/บริษัท/องค์กร ที่นำมาเป็นกรณีศึกษา
2. รูปภาพป้ายหน้าบริษัท/องค์กร/หน่วยงาน ที่ไปศึกษา
3. ผังองค์กร
4. แผนที่
5. วิสัยทัศน์
6. ผลิตภัณฑ์และภาพประกอบ

1. ประวัติความเป็นมาของบริษัท

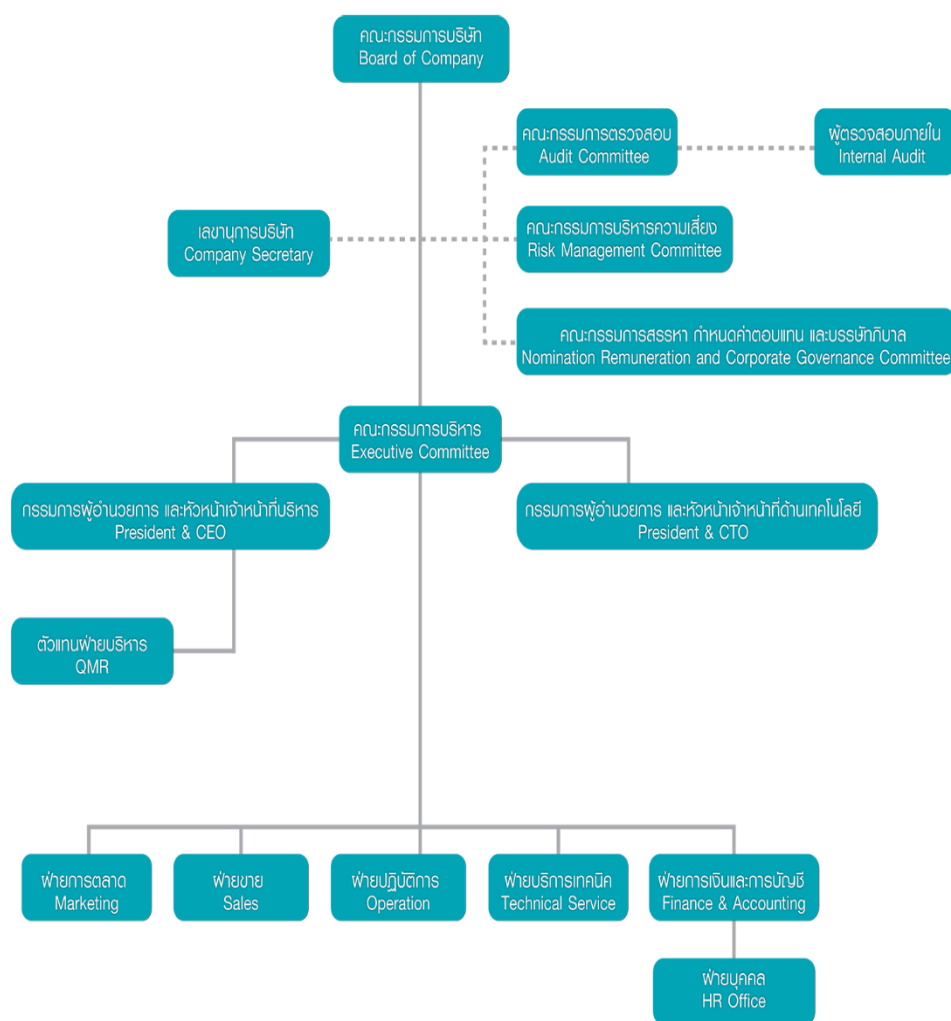
ก่อตั้งเมื่อวันที่ 22 มกราคม 2551 (2008) เริ่มจากเป็นโรงงานเล็กๆมีพนักงานแค่ 3 คนแล้วค่อยๆขยายเป็น 30 คน และเริ่มต้นลงทุนจดทะเบียน 2 ล้านบาท เพื่อดำเนินธุรกิจผลิตและจำหน่ายอลูมิเนียมและพลาสติก เดิมเจ้าของเป็นเจ้าแก็ดผู้ดูแลพนักงานแค่ 3 คนก่อนที่จะล้มป่วย จึงให้ คุณนิตยา หลงน้อย เข้ามาบริหารและพัฒนาบริษัทให้ดียิ่งขึ้น คุณนิตยา หลงน้อย ได้เพิ่มจำนวนพนักงานเพื่อขยายกิจการให้ใหญ่ยิ่งขึ้นและทำกำไรให้ดียิ่งขึ้น โรงงานแห่งแรกก่อตั้งที่สำนักงานใหญ่ 198 หมู่ 8 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 10540 และเพิ่มสาขาไปที่ปราจีนบุรีต่อมาเจ้าแก็ดได้ถึงแก่กรรมจึงมอบธุรกิจให้ คุณนิตยา หลงน้อย เพื่อทำการดูแลกิจการต่อไปและมีข้อตกลงต้องแบ่งกำไรให้แก่ครอบครัวของตน

2. รูปภาพป้ายหน้าบริษัท/องค์กร/หน่วยงาน ที่ไปศึกษา

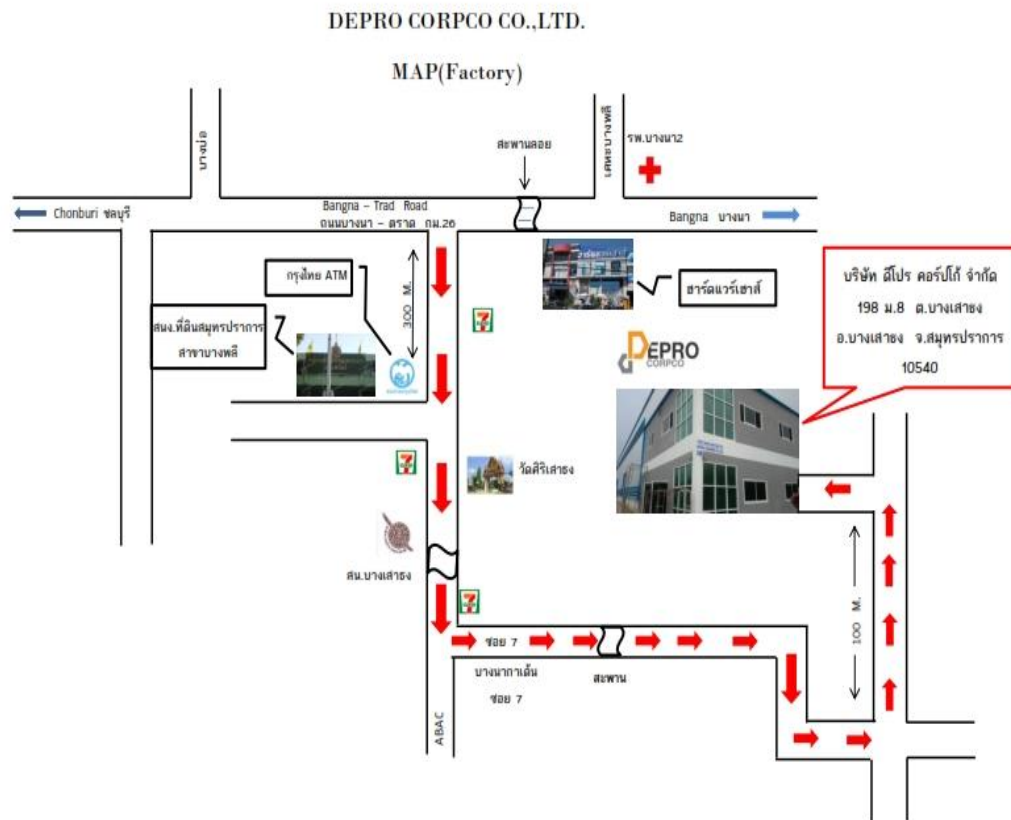
ภาพที่ 2.2 ป้ายหน้าบริษัท ดีโปร คอร์ปอเรชั่น จำกัด

3.ผังองค์กร

ภาพที่ 2.3 ผังองค์กร บริษัท ดีโปร คอร์ปอเรชั่น จำกัด

4. แผนทีของบริษัท ดีโปร คอร์ปโก้ จำกัด

ภาพที่ 2.4 แผนที่บริษัท ดีโพร คอร์ปอเรชั่น จำกัด

บริษัท ดีโพร คอร์ปอเรชั่น จำกัด

หมวดหมู่ อลูมิเนียม,พลาสติก

สำนักงานใหญ่ 198 หมู่ 8 ตำบลบางเสาธง อำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ 10540

โทรศัพท์ 02-7055298-99 แฟกซ์ 02-705-5297 มือถือ 097-2807805

Email info@depro-corpco.co.th

สาขา ปราจิณบุรี 80/2 หมู่ 8 ตำบล กบินทร์ อำเภอกบินทร์บุรี ปราจิณบุรี 25110

โทร/แฟกซ์ 037-210-719 มือถือ 065-0455499

5. นโยบายและวิสัยทัศน์

สินค้าที่ผลิต มีประสิทธิภาพ คุณภาพยาวนานเราได้ดำเนินการเกี่ยวกับการจำหน่ายสินค้าอุตสาหกรรม จำพวก อุปกรณ์ ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม เกี่ยวกับระบบจัดเก็บลำเลียง และเครื่องจักร เครื่องขนย้ายต่างๆ โดยแบ่งสินค้าเป็นประเภทกลุ่มต่างๆ ดังนี้

1. กลุ่มผลิตภัณฑ์ อลูมิเนียมโปรไฟล์ กลุ่มผลิตภัณฑ์ อลูมิเนียมโปรไฟล์ สามารถประยุกต์ใช้ได้หลากหลายในงานอุตสาหกรรม ตั้งแต่โครงเครื่องจักร โต๊ะประกอบ แผงกันเครื่อง โครงสายพานลำเลียง ตู้ ชั้นวาง และอื่นๆอีกมากตามจินตนาการและออกแบบ ทางบริษัทได้มีการลงทุนในการทำโมดูลและ ใดๆเองในการผลิตสินค้ากลุ่มนี้ภายในประเทศ และบางส่วนก็นำเข้าจากต่างประเทศโดยคัดสรรสินค้าที่มีคุณภาพ ตอบโจทย์ความต้องการของลูกค้าภายใต้ ราคาที่เป็นธรรมที่สุด

2. กลุ่มผลิตภัณฑ์ pipe rack system มีลักษณะการใช้งานเหมือนกันกับงาน อลูมิเนียมโปรไฟล์ แต่ด้วยราคาที่ถูกลง และ ความรวดเร็วกว่า ในการขึ้นรูปทำให้เป็นที่นิยมกันอย่างแพร่หลายแต่ข้อด้อยกว่าคืองานจะได้รับความละเอียดน้อยกว่าและบางส่วน มีชิ้นส่วนของพลาสติกABS ซึ่งบางครั้งจะไม่ผ่านในสถานที่ซึ่งมวงวดเรื่องสิ่งแวดล้อมสินค้ากลุ่มนี้ บริษัทเป็นตัวแทนจำหน่าย แบรินด์สินค้าจาก ประเทศเกาหลี ทำให้คุณภาพเป็นที่เชื่อถือ และได้มีการวิจัยและพัฒนา ผลิตเอง มากกว่า 30% แล้ว และมีแผนพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. กลุ่มผลิตภัณฑ์ พลาสติก อุตสาหกรรม ทางบริษัท ได้คัดสรรสินค้ากลุ่มพลาสติก อุตสาหกรรมจากทั่วโลกและในประเทศเพื่อให้ได้สินค้าที่มีคุณภาพและ ราคาที่เป็นธรรมที่สุด สำหรับลูกค้าของเรา เช่น แผ่นยางปูโต๊ะกันไฟฟ้าสถิต PVC แผ่น อะคริลิก แผ่น EVA แผ่น PP board และ เบกาไลต์ เป็นต้น

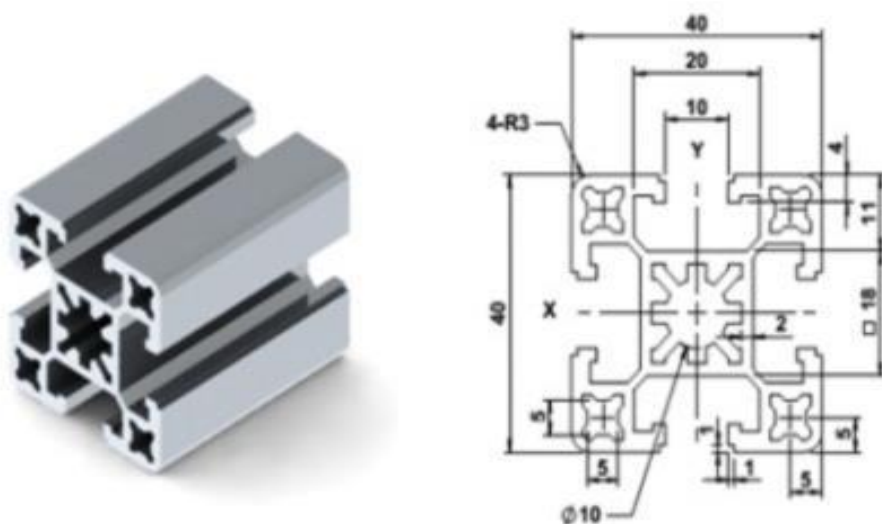
4. กลุ่มผลิตภัณฑ์ ล้ออุตสาหกรรม และ ขาปรับระดับ ทางบริษัท ได้นำเข้า และจัดจำหน่ายสินค้าในหมวด ล้ออุตสาหกรรม และผลิตเองในบางส่วน เช่น ขาปรับระดับเพื่อตอบสนองการใช้งาน ออกแบบและทำ รถขนย้าย โต๊ะเคลื่อนย้ายภายในโรงงาน เป็นต้น ลูกค้าสามารถมั่นใจถึงคุณภาพผลิตภัณฑ์ และ สต็อกที่พร้อมให้บริการอย่างเพียงพอและพร้อมตลอดเวลา

6.ผลิตภัณฑ์และภาพประกอบ

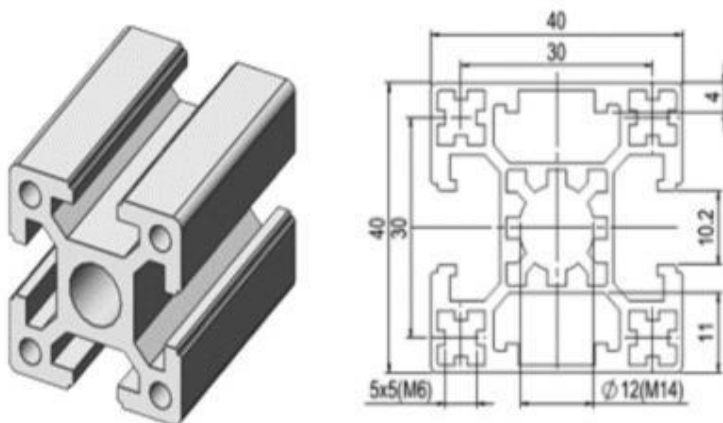
สินค้าหลักของบริษัท ดีโปร คอร์ปอเรชั่น จำกัด

1. Aluminium Profile 20x20
2. Aluminium Profile 20x40
3. Aluminium Profile 20x60
4. Aluminium Profile 20x80
5. Aluminium Profile 25x25
6. Aluminium Profile 30x30
7. Aluminium Profile 30x60
8. Aluminium Profile 40x40 (H)
9. Aluminium Profile 40x40L
10. Aluminium Profile 40x80

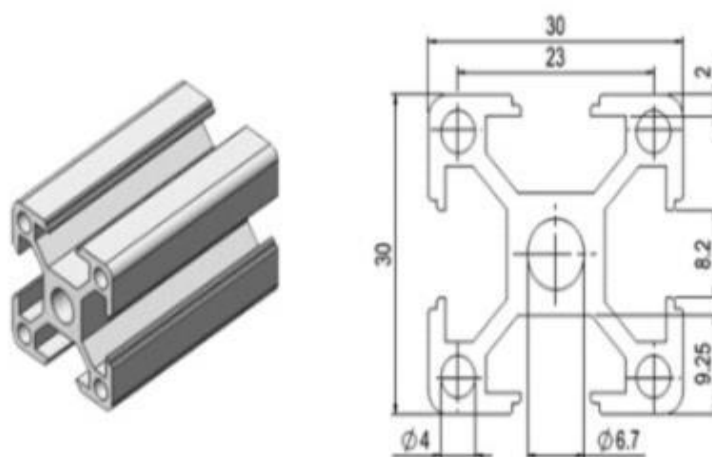
ตัวอย่างสินค้า

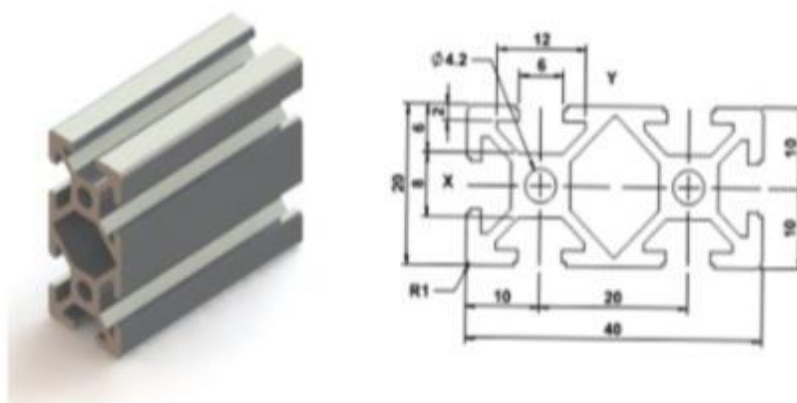
ภาพที่ 2.5 Aluminium Profile 40x40(H)

ภาพที่ 2.6 Aluminium Profile 40x40L

ภาพที่ 2.7 Aluminium Profile 30x30

ภาพที่ 2.8 Aluminium Profile 20x40

ภาพที่ 2.9 Aluminum Profile (อลูมิเนียมโปรไฟล์)

ภาพที่ 2.10 Aluminum Profile (อลูมิเนียมโปรไฟล์)

Aluminum Profile (อลูมิเนียมโปรไฟล์) หรือ Aluminum Frame (อลูมิเนียมเฟรม) มีคุณสมบัติพิเศษที่แตกต่างจากโลหะทั่วไป ด้วยลักษณะเอกลักษณ์ ที่มันเงา สะท้อนแสง ดึงดูดสายตา และแข็งแรงกระบวนการขึ้นคว่ำวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่องช่วยให้มนุษย์นำอลูมิเนียมมาประยุกต์ใช้งานได้หลากหลายมากมายจนกระทั่งโลหะพิเศษนี้ได้เข้ามาอยู่ในชีวิตประจำวันได้ เนื่องจากอลูมิเนียมโปรไฟล์ (Aluminum Profile) เป็นโลหะที่สะสมอยู่ภายใต้ผิวโลกมากเป็นอันดับสามในบรรดาธาตุต่างๆที่มีในผิวโลก ผู้คนจึงหันมานิยมการใช้งานสินค้าที่ทำจาก อลูมิเนียมโปรไฟล์

(Aluminum Profile) มากขึ้น ด้วยอัตราการนำอลูมิเนียมจากผิวโลกขึ้นมาใช้ใน ปัจจุบัน สินค้าบอกใช้คงจะยังคงพอเพียงกับการบริโภคได้อีกเป็นเวลาหลายร้อยปี อลูมิเนียม (Aluminum Profile) สามารถนำกลับมาหมุนเวียนใช้ได้ใหม่จึงเป็นทางเลือกที่จะช่วยประหยัดทรัพยากรโลกได้ เหมาะสำหรับงาน:อุตสาหกรรมยานยนต์, อิเล็กทรอนิกส์, ก่อสร้าง, สถาปัตยกรรม, เฟอร์นิเจอร์ ด้วยอัลลอย 6063, 6061, 6005A, 6082

คุณสมบัติอลูมิเนียม (Aluminum Profile) ที่ดีกว่าโลหะทั่วไปนั้นคือ

- 1.เบากว่าแต่แข็งแรงกว่า
- 2.ทนทานต่อการสึกกร่อน มีอายุขัยที่นานกว่า
- 3.นำพาความร้อนและกระแสไฟฟ้าได้ดี ไม่เป็นพิษและไม่เป็นฉนวนไฟ
- 4.สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานต่าง ๆ ได้มากมาย
- 5.สามารถนำไปประกอบ, ตัด, เจาะ, คัด, บีม ได้ตามต้องการ
- 6.สามารถเชื่อมต่อได้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

บทที่ 3

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

คณะผู้รับผิดชอบโครงการได้ทำการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลในหัวข้อ การศึกษาการนำเข้าผลิตภัณฑ์ อลูมิเนียมโพรไฟล์มาแปรรูปในงานอุตสาหกรรมกรณีศึกษา บริษัทดีโปร คอร์ปโอ จำกัด ซึ่งมีแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

- 1.แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำเข้า
- 2.การประกันภัยการนำเข้าสินค้า
- 3.สินค้าที่นำเข้าและการลดต้นทุน
- 4.ขั้นตอนการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศ
5. มาตรฐานการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมโพรไฟล์
6. นิยามศัพท์

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการนำเข้า

ความหมายของการนำเข้า

การนำเข้า หมายถึงการนำเข้าสินค้าเข้ามาจากต่างประเทศ โดยสินค้าที่นำเข้ามักเป็นสินค้าที่ไม่มีหรือผลิตในประเทศไม่ได้ เช่น ยารักษาโรค เครื่องจักรต่างๆที่ใช้ในอุตสาหกรรม การผลิต สินค้าเกษตรบางชนิด เป็นต้น

การนำเข้าสินค้าจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องกับหน่วยงานที่เป็นผู้ตรวจสอบการนำเข้าคือ กรมศุลกากร นอกจากนี้การนำเข้าสินดียังมีการจำกัดปริมาณการนำเข้าสินค้า รวมถึงภาษีนำเข้าที่ต้องจ่ายตามกฎหมายอีกด้วย ที่สำคัญผู้นำเข้าควรศึกษาด้วยว่าสินค้าประเภทใดสามารถนำเข้าได้เพราะสินค้าบางประเภทเป็นสินค้าต้องห้ามตามกฎหมาย

ค่าใช้จ่ายในการนำเข้าสินค้า

สำหรับมือใหม่ที่ยังไม่มีความรู้เรื่องการนำเข้าสินค้ายมากนัก ควรสั่งสินค้าโดยขอให้ผู้ขายเสนอราคาขายโดยเลือกเป็นรูปแบบการส่งสินค้าเป็นแบบ CIF (Cost Insurance Freight) ที่ให้ผู้ขายต้นทางนั้นจ่ายค่า Freight (หรือเรียกกันว่าค่าระวาง ซึ่งเป็นค่าขนส่งสินค้าที่ผู้ส่งหรือผู้รับ

สินค้าจะต้องชำระก่อนส่งสินค้า) และค่าประกันภัยให้เรียบร้อย โดยจะให้ผู้ขายรวมไปกับราคาสินค้าเลยก็ได้เพื่อความสะดวก ที่เราควรคำนึงถึง ดังนี้

1. ค่าภานำเข้า

สินค้าประเภท BOI, คลังทัณฑ์บน, FORM A, FORM E, FORM D ก็อาจจะมีส่วนลด หรือไม่ต้องเสียภาษีเลยค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะใช้สำหรับสินค้าทั่วไป หรือสินค้าพิกัดอุตสาหกรรมเท่านั้น โดยจะต้องจ่ายภานำเข้าด้วยการคำนวณดังนี้

$$\text{ภานำเข้า} = (\text{ราคานำเข้าสินค้าบนใบ Invoice} \times \text{อัตราแลกเปลี่ยน}) \times \text{อัตราภาษี} + \text{ภาษีมูลค่าเพิ่ม 7\%}$$

แต่ก็มีกรณียกเว้น เช่น เป็นสินค้าประเภท BOI, คลังทัณฑ์บน, FORM A, FORM E, FORM D ก็อาจจะมีส่วนลด หรือไม่ต้องเสียภาษีเลย

2. ค่ารับ D/O

D/O หรือ Delivery Order (ใบตราส่งสินค้า) เป็นตราสารที่ผู้รับขนส่งสินค้าต้องออกให้แก่ผู้ส่งสินค้าเพื่อแสดงว่าได้รับสินค้าเรียบร้อยแล้ว ซึ่งสามารถแบ่งได้ 2 กรณี คือ

1.FCL – Full Container Load หมายถึง การบรรทุกสินค้ามาเต็มตู้ จะเสียค่านำตู้สินค้ามาลงไว้ที่ท่าเรือ

2. LCL – Less Container Load หมายถึง การบรรทุกสินค้ามาแบบไม่เต็มตู้ จะเสียค่าสินค้าเข้าโกดังพักสินค้า และออกเอกสารรับรองว่าเราเป็นมีสิทธิรับสินค้านั้นๆ ส่วนค่า D/O จะอยู่ที่อัตราดังนี้

2.1 ทางเรือ

- ตู้ 20 ฟุต ใช้อัตรา 4,000 – 5,000 บาท ขึ้นไปเป็นอย่างน้อย
- ตู้ 40 ฟุต ใช้อัตรา 5,000 – 6,000 บาท ขึ้นไปเป็นอย่างน้อย

ถ้าเป็นกรณี LCL จะเริ่มต้นสินค้าที่ 1 CBM (ลูกบาศก์เมตร) ใช้อัตรา 3,500 – 4,500 บาท และคิดส่วนที่เกินที่ประมาณ 1,500 บาท ขึ้นอยู่กับการต่อรองของแต่ละบริษัท

2.2 ทางอากาศ

จะมีค่า D/O ประมาณ 300 – 1,000 บาทขึ้นไป โดยจะขึ้นอยู่กับการต่อรองของแต่ละบริษัท

3. ค่าภาระท่าเรือ

ค่าใช้จ่ายนี้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสินค้าอยู่ในท่าเรือ ก็จะต้องเสียค่าธรรมเนียม และค่าเก็บรักษาสินค้าของการท่าเรือ

4. ค่ารถ

ในกรณีที่เรใช้บริการของรถส่งสินค้าให้ไปรับจากท่าเรือเพื่อไปส่งตามสถานที่ที่เราต้องการ โดยส่วนมากจะคิดตามระยะทาง

5. ค่าธรรมเนียมศุลกากร

- กรมศุลกากรจะเก็บค่าธรรมเนียมใบขนส่งสินค้าใบละ 200 บาท
- ส่วนค่าใช้จ่ายอื่นๆ นอกเหนือจากการขนส่งปกติมีดังนี้

5.1 ใบอนุญาต

เราจะต้องเสียค่าใบอนุญาต เช่น อ.ย., วัตถุอันตราย, เครื่องมือการแพทย์ และอื่นๆ ถ้าหากสินค้าของเราจำเป็นต้องมีใบอนุญาตเหล่านี้

5.2 ค่าล่วงเวลา

การดำเนินเรื่องต่างๆ กับทางศุลกากรและทางทางเรือนั้นควรดำเนินการก่อน 16.00 น. การดำเนินเรื่องต่างๆ กับทางศุลกากรและทางทางเรือนั้นควรดำเนินการก่อน 16.00 น. ถ้าหากขอหลังจาก 16.30 น. นั้นจะต้องเสียค่าล่วงเวลาด้วย

5.3 ค่ากินตู้

เมื่อต้องมีการส่งสินค้าที่ทำเรือจะต้องเสียค่ากินตู้ให้กับแต่ละลานที่เราได้ตกลงไว้ ซึ่งบางรายจะต้องเสียค่าล้างตู้ในอัตรา 300 – 1,200 บาท และยิ่งถ้ากินตู้ล่าช้าก็จะมีค่าปรับเพิ่มเข้าไปด้วย โดยตู้แบบ ICL จะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในส่วนนี้

เงื่อนไขการค้า

หอการค้านานาชาติ (International Chamber Of Commerce - ICC) ได้มีการประชุมบรรดาสมาชิกของหอการค้า นานาชาติทุก 10 ปี เพื่อวางกฎเกณฑ์ข้อตกลงในการส่งมอบสินค้าระหว่างประเทศ เริ่มใช้ในปี ค.ศ. 1936 (พ.ศ. 2479) ต่อมาได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมอีกหลายครั้ง ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1953, 1967, 1980, 1990, 2000 และฉบับปัจจุบันปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเมื่อปี ค.ศ. 2010 (เริ่มใช้เมื่อ 1 มกราคม 2011) เพื่อให้กฎเกณฑ์ดังกล่าวสอดคล้องกับหลักปฏิบัติทางการค้าเทคโนโลยี การสื่อสารทางอิเล็กทรอนิกส์ และพัฒนาและเปลี่ยนแปลงไป โดยกำหนดให้ขอบเขตของ INCOTERMS 2010 จำกัดอยู่เฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญาซื้อขายในเรื่องการส่งมอบสินค้าที่ขาย ประกอบด้วย 11 ข้อตกลง ซึ่งได้แก่

- EXW (Ex Works)
- FCA (Free Carrier)
- FAS (Free Alongside Ship)
- FOB (Free on Board)

- CFR (Cost and Freight)
- CIF (Cost Insurance and Freight)
- CPT (Carriage Paid to)
- CIP (Carriage Insurance Paid to)
- DAT (Delivered at Terminal)
- DAP (Delivered at Place)
- DDP (Delivered Duty Paid)

1. EXW(Ex Works) ผู้ขายส่งมอบของให้แก่ผู้ซื้อ ณ ที่ทำการของผู้ขาย เช่น โรงงาน หรือโรงพักสินค้า ฯลฯ โดย ผู้ซื้อรับภาระในการดำเนินการ ค่าใช้จ่าย ความเสี่ยงหลังจากการส่งมอบของแล้ว เช่น การขนของขึ้นพาหนะขนส่ง การผ่านพิธีการส่งออก เป็นต้น ข้อตกลงนี้เหมาะสมสำหรับการค้าในประเทศ อาจใช้ในกรณีที่มีการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบก้ำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายไม่มีภาระในการขนถ่ายสินค้าให้กับผู้ซื้อ ไม่มีภาระในการดำเนินการผ่านพิธีการส่งออก ผู้ขายไม่มีภาระที่จะทำสัญญาบริหารจัดการขนส่ง และสัญญาประกันภัย ทั้งนี้ ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวกับการบรรจุหีบห่อสินค้า การดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) และรับภาระความเสี่ยงต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้าจนกระทั่งสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องรับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว หรือวันที่ได้ตกลงกันไว้หรือวันที่สิ้นสุดของระยะเวลาสำหรับการส่งมอบ ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จ่ายค่าจัดหาใบอนุญาต ส่งออกและนำเข้า หรือการมอบอำนาจใด ๆ รวมทั้งชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใด ๆ ที่ถูกกำหนดให้ต้องดำเนินการก่อนการส่งออก การตรวจสอบซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการโดยหน่วยงาน ที่มีอำนาจของประเทศส่งออก ผู้ซื้อทำหน้าที่ผ่านพิธีการส่งออก ชำระค่าภาษีอากร และค่าภาระอื่น ๆ ทั้งหมด

2. FCA (Free carrier) ผู้ขายส่งมอบของให้อยู่ในความรับผิดชอบของผู้บริหารจัดการขนส่ง ณ สถานที่ส่งมอบซึ่งผู้ซื้อเป็นผู้กำหนด ต้องผ่านพิธีการส่งออก ข้อตกลงนี้อาจใช้ในกรณีที่มีการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ไปกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายมีภาระในการขนส่งสินค้าขึ้นบนพาหนะขนส่งที่ผู้ซื้อกำหนด ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใด ๆ ที่ถูกกำหนดให้ต้องดำเนินการก่อนการส่งสินค้าออก การตรวจสอบ ซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศส่งออก ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อ สินค้า จัดหาใบอนุญาตส่งออก และผ่านพิธีการส่งออกด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง รวมทั้งชำระค่าภาษี อากร และค่าภาระอื่น ๆ ทั้งหมด แต่ผู้ขายไม่มีภาระที่จะทำสัญญาบริหารจัดการขนส่ง และสัญญา ประกันภัย

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องรับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่เวลาที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว หรือวันที่ได้ตกลงกันไว้หรือวันที่สิ้นสุดของระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้สำหรับการส่งมอบ โดยผู้ซื้อต้องทำสัญญาบริหารจัดการขนส่งสินค้าจากสถานที่ส่งมอบที่ระบุด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

3. FAS (Free alongside ship) ผู้ขายส่งมอบของไว้ข้างเรือ เช่นบนหน้าท่า หรือในเรือลำเลียง ณ ท่าส่งออกที่ได้รับอนุญาตไว้ ผู้ซื้อต้องรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมทั้งความเสี่ยงต่อความเสียหายหรือสูญหายที่เกิดขึ้นเมื่อของได้ส่งมอบแล้ว ข้อตกลงนี้ใช้กับการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำในแผ่นดินเท่านั้น

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ไปกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายต้องส่งมอบสินค้าโดยการขนส่งไปวางไว้ที่ข้างเรือ ณ ท่าเรือต้นทางที่ระบุโดยผู้ซื้อ ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศส่งออก ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อสินค้า และค่าใช้จ่ายในการผ่านพิธีการส่งออก รวมทั้งค่าอากรภาษี และค่าภาระอื่น ๆ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จัดหาใบอนุญาตนำเข้า หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่น ๆ และผ่านพิธีการนำเข้า และการขนส่งสินค้าผ่านประเทศใด ๆ ด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง โดยต้องทำสัญญาบริหารจัดการขนส่งสินค้าจากท่าเรือต้นทางที่ระบุ ผู้ซื้ออาจทำสัญญาประกันภัยด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

4. FOB (Free on board) ผู้ขายส่งมอบของลงเรือ ณ ท่าส่งออกที่ได้รับอนุญาต ผู้ซื้อต้องรับภาระค่าใช้จ่ายทั้งหมดทั้งความเสี่ยงต่อความเสียหายหรือสูญหายที่เกิดขึ้นเมื่อของอยู่บนเรือ ข้อตกลงนี้ใช้กับการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำในแผ่นดินเท่านั้น

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายต้องส่งมอบสินค้าโดยการนำไปวางไว้บนเรือ ณ จุดขนถ่ายที่ทำเรือเดินทางที่ระบุโดยผู้ซื้อ ในวันที่หรือภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จัดหาใบอนุญาตนำเข้าหรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่น ๆ ผ่านพิธีการนำเข้า และการขนส่งสินค้าผ่านประเทศใด ๆ ด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง โดยผู้ซื้อต้องทำสัญญาเพื่อขนส่งสินค้าจากท่าเรือต้นทางที่ระบุ ผู้ซื้ออาจทำสัญญาประกันภัยด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง และผู้ซื้อรับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่เวลาที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว

5. CFR (Cost and freight) ผู้ขายส่งมอบของโดยนำไปวางไว้บนเรือ ณ ท่าเรือปลายทางที่ระบุ หรือ ณ จุดใด จุดหนึ่งที่ท่าเรือนั้น ผู้ขายชำระค่าใช้จ่าย และค่าขนส่งเพื่อการส่งของถึงปลายทางตามที่ระบุไว้ ผู้ซื้อรับภาระความเสี่ยงต่อการเสียหายหรือสูญหาย รวมทั้งค่าใช้จ่ายที่อาจเกิดขึ้นเนื่องจากเหตุใด ๆ หลังจากที่ได้ขึ้นของขึ้นบนเรือ ณ ท่าส่งออก ข้อตกลงนี้ใช้กับการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำในแผ่นดินเท่านั้น

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดตามที่กำหนดไว้โดยสัญญา ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใด ๆ ก่อนการส่งสินค้าที่ถูกกำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่ส่งออก ผู้ขายต้องทำสัญญาหรือจัดหาสัญญาเพื่อการขนส่งสินค้าโดยการนำไปวางไว้บนเรือ ณ ท่าเรือปลายทางที่ระบุ หรือ ณ จุดใดจุดหนึ่งที่ท่าเรือนั้น

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย ผู้ซื้อต้องจัดหาใบอนุญาตนำเข้า หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่น ๆ และการผ่านพิธีการนำเข้าด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ซื้อเป็นผู้รับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่เวลาที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว

6. CIF (Cost insurance and freight) ผู้ขายส่งมอบของที่ท่าเรือปลายทางที่กำหนด ผู้ขายมีภาระเช่นเดียวกับ CFR ผู้ขายเป็นผู้ทำสัญญาบริหารจัดการขนส่งสินค้า และทำสัญญาประกันภัย เพื่อความเสียหายต่อการเสียหายหรือสูญหายระหว่างการขนส่งจนถึงท่าปลายทางด้วยความเสี่ยง และค่าใช้จ่ายของตนเอง ข้อตกลงนี้ใช้กับการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำในแผ่นดินเท่านั้น

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อสินค้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง จัดหาใบอนุญาตส่งออก หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่นๆ เพื่อการส่งออก ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) เพื่อการส่งมอบสินค้า ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใด ๆ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใดๆ ก่อนการส่งสินค้าตามที่กำหนดไว้ตามสัญญา จัดหาใบอนุญาตนำเข้า หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่น ๆ และดำเนินการทางพิธีการนำเข้า ด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง

7. CIF (Cost insurance and freight) ผู้ขายส่งมอบของที่ท่าเรือปลายทางที่กำหนด ผู้ขายมีภาระเช่นเดียวกับ CFR ผู้ขายเป็นผู้ทำสัญญาบริหารจัดการขนส่งสินค้า และทำสัญญาประกันภัย เพื่อความเสียหายต่อการเสียหายหรือสูญหายระหว่างการขนส่งจนถึงท่าปลายทางด้วยความเสี่ยง และค่าใช้จ่ายของตนเอง ข้อตกลงนี้ใช้กับการขนส่งทางทะเลหรือทางน้ำในแผ่นดินเท่านั้น

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อสินค้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง จัดหาใบอนุญาตส่งออก หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่นๆ เพื่อการส่งออก ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) เพื่อการส่งมอบสินค้า ค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใด ๆ ก่อนการส่งสินค้า ที่ถูกกำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศที่ส่งออก ตลอดจนผ่านพิธีการส่งออก และการขนส่งสินค้า ผ่านประเทศใดๆ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใดๆ ก่อนการส่งสินค้าตามที่กำหนดไว้ตามสัญญา จัดหาใบอนุญาตนำเข้า หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่น ๆ และดำเนินการทางพิธีการนำเข้า ด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง ทั้งนี้ ผู้ซื้อเป็นผู้รับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่

เวลาที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว และผู้ซื้อต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว ค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการขนถ่ายสินค้า ลงจากเรือ รวมทั้งค่าใช้จ่ายเรือลำเลียง และค่าภาระการใช้ท่า ค่าภาษีอากร และค่าภาระอื่นๆ

8. CIP (Carriage insurance paid to) ผู้ขายส่งมอบของแก่ผู้รับจัดการขนส่ง โดยมีภาระรับผิดชอบเช่นเดียวกับ CPT โดยต้องทำสัญญาและชำระค่าประกันภัยด้วยตนเอง และรับผิดชอบต่อความเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือสูญหายระหว่างการขนส่งจนถึงสถานที่ปลายทางที่ระบุไว้ ข้อตกลงนี้อาจใช้ในกรณีที่มีการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกึ่งกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายมีหน้าที่ทำสัญญาหรือจัดหาสัญญาเพื่อการขนส่งสินค้าจากสถานที่ส่งมอบไปยังสถานที่ปลายทางที่ระบุด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ขาย ผู้ขายต้องส่งมอบสินค้าแก่ผู้รับจัดการขนส่งในวันที่หรือภายในระยะเวลาที่ได้ตกลงกันไว้ ผู้ขายต้องทำสัญญาประกันภัยด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ผู้ขายต้องชำระค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตรวจสอบ (เช่น การตรวจสอบคุณภาพ การวัด การชั่งน้ำหนัก การนับจำนวน) ชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบซึ่งถูกกำหนดให้ดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีอำนาจของประเทศส่งออก ผู้ขายต้องบรรจุหีบห่อสินค้า จัดหาใบอนุญาตส่งออก และผ่านพิธีการส่งออกด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จัดหาใบอนุญาตนำเข้า หรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่นๆ และผ่านพิธีการนำเข้า รวมทั้งการขนส่งสินค้าผ่านประเทศใดๆ เพื่อการนำเข้าด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง ผู้ซื้อต้องรับมอบสินค้าเมื่อสินค้า ได้ถูกส่งมอบแล้ว และรับสินค้าจากผู้รับจัดการขนส่ง ณ สถานที่ปลายทางที่ระบุ

9. DAT (Delivered at terminal) ผู้ขายส่งมอบของ ณ สถานที่ปลายทางตามที่ได้ตกลงกันไว้ ซึ่งสถานที่ปลายทางอาจเป็นชื่อท่าเทียบเรือ คลังสินค้า คลังสินค้าของท่าเทียบเรือ (CY: Container Yard) หรือ ชื่อถนน รถไฟ หรือ คลังสินค้าทางอากาศยาน (air cargo terminal) และขนของลงจากพาหนะขนส่ง โดยค่าใช้จ่ายในการขนของทั้งหมดเป็นภาระของผู้ขาย ข้อตกลงนี้อาจนำไปใช้ในกรณีที่มีการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกึ่งกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายมีภาระทำสัญญาหรือจัดหาสัญญาเพื่อการขนส่งสินค้าจากสถานที่ส่งมอบไปยังสถานที่ ปลายทางที่ระบุ ด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ขาย

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จัดหาใบอนุญาตนำเข้าหรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่นๆ และผ่านพิธีการนำเข้าด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง ต้องรับมอบสินค้าเมื่อสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว โดยผู้ซื้อต้องรับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว แต่ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ทำสัญญาบริหารจัดการขนส่ง ทั้งนี้ผู้ซื้ออาจทำสัญญาประกันภัยด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง

10. DAP (Delivered at place) ผู้ขายส่งมอบของให้กับผู้ซื้อ ณ สถานที่ตามที่ได้ตกลงกันไว้ โดยพร้อมที่จะขนส่งจากพาหนะขนส่ง ผู้ขายมีความเสี่ยงในความเสียหายของสินค้า และต้องชำระค่าใช้จ่ายในการขนส่งสินค้าจนถึงสถานที่ของผู้ซื้อ รวมทั้งมีหน้าที่ผ่านพิธีการส่งออก แต่ไม่ต้องรับผิดชอบการผ่านพิธีการนำเข้า ข้อตกลงนี้อาจใช้ในกรณีที่มีการขนส่งมากกว่าหนึ่งรูปแบบ

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ขาย

ผู้ขายต้องจัดเตรียมสินค้า ใบกำกับสินค้า และหลักฐานอื่นใดที่กำหนดไว้ในสัญญา ผู้ขายมีหน้าที่ทำสัญญาหรือจัดหาสัญญาเพื่อการขนส่งสินค้าจากสถานที่ส่งมอบไปยังสถานที่ปลายทางที่ระบุ ด้วยค่าใช้จ่ายของผู้ขาย

หน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ซื้อ

ผู้ซื้อต้องชำระราคาสินค้าตามที่ระบุไว้ในสัญญาซื้อขาย จัดหาใบอนุญาตนำเข้าหรือการมอบอำนาจอย่างเป็นทางการอื่นๆ และผ่านพิธีการนำเข้าด้วยความเสี่ยงและค่าใช้จ่ายของตนเอง ต้องชำระค่าใช้จ่ายในการตรวจสอบใดๆ ก่อนการส่งสินค้า ต้องรับมอบสินค้าเมื่อสินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว โดยผู้ซื้อต้องรับภาระความเสี่ยงทั้งหมดต่อการสูญหายหรือเสียหายของสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว ผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ทำสัญญา รับผิดชอบขนส่งผู้ซื้อไม่มีหน้าที่ต้องชำระค่าใช้จ่ายทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับสินค้านับตั้งแต่วันที่สินค้าได้ถูกส่งมอบแล้ว ค่าภาษีอากร และค่าภาระอื่นๆ ทั้งหมด (ที่มา : <http://www.customs.go.th>)

2. การประกันภัยการนำเข้าสินค้า

การประกันภัยขนส่งสินค้า (Cargo Insurance)

การประกันภัยการขนส่ง สินค้า (Cargo Insurance) ได้แก่ การประกันภัยทั้งหลายที่บรรเทาภัยหรือความเสี่ยงต่อตัวสินค้าจากอุบัติเหตุ ที่เกิดขึ้นระหว่าง และ/หรือเกิดจากการขนส่งและการจัดเก็บ หรือพักสินค้าระหว่างการขนส่ง ทั้งระหว่างที่อยู่ภายในประเทศไทย และภายนอกประเทศไทย อนึ่ง ความเสี่ยงต่อตัวสินค้า ได้แก่ สินค้าสูญหาย สินค้าเสียหาย เช่น แตกหรือเปียกน้ำ เป็นต้น ทั้งนี้ไม่รวมการเสื่อมสภาพตามปกติของสินค้า

การประกันภัยอื่น ๆ เช่น การประกันสินเชื่อทางการค้า ซึ่งคุ้มครองผู้ส่งออก ในกรณีที่ส่งสินค้าไปยังผู้ซื้อแล้ว ไม่ได้รับชำระค่าสินค้าของตนจากผู้ซื้อ และการประกันภัยลักษณะอื่น ที่ขึ้นอยู่กับสินค้าและความต้องการของผู้ส่งออก ซึ่งการประกันภัยลักษณะนี้มีความหลากหลายจะต้องติดต่อ และให้รายละเอียด กับบริษัทประกันภัยเป็นกรณี เช่น ผู้ส่งออกเป็นห่วงเรื่องสินค้าเดินทางไปไม่ทันฤดูกาลขาย สินค้า และอยากทำประกันภัยลักษณะนี้ต้องเป็นการสอบถามและให้บริษัทประกันภัยพิจารณาเป็นกรณีไป

การประกันภัย มักจะถูกมองว่า เป็นเรื่องที่เข้าใจยากและยุ่งยาก ผู้ส่งออกมักจะละเลยที่จะให้ความสนใจ แต่แท้ที่จริงการประกันภัยมีความสำคัญระดับที่เรียกว่า ซึ่งเป็นชีวิตของธุรกิจส่งออกได้เลยทีเดียว ดังนั้นผู้ส่งออกจึงควรศึกษาทำความเข้าใจ และทำประกันภัยการส่งออกไว้อย่างเหมาะสม

ประเภทการประกันภัยขนส่งสินค้า

1. การประกันภัยขนส่งสินค้าภายในประเทศ (Inland Transit)

การประกันภัยคุ้มครองความเสียหายของสินค้าที่เกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งที่อยู่ภายในประเทศ เช่น การขนส่งสินค้าจากกรุงเทพฯ ไปยังผู้เป็นเจ้าของสินค้าที่จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น โดยผู้เอาประกันภัยจะต้องเป็นเจ้าของสินค้า ซึ่งอยู่ในฐานะเป็นผู้ขนส่งสินค้าเอง หรือว่าจ้างบริษัทขนส่งเป็นผู้ขนส่งสินค้า ด้วยยานพาหนะที่ระบุในกรมธรรม์

ประเภทกรมธรรม์ประกันภัย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1) กรมธรรม์ประกันภัยแบบคุ้มครองความเสียหายทุกชนิด อันมีสาเหตุจาก

- ความเสียหายหรือความสูญเสียโดยสิ้นเชิงหรือบางส่วน of สินค้าที่เอาประกันภัยอันเกิดจากอุบัติเหตุหรือสาเหตุภายนอก
- ความเสียหายทั่วไป (General Average) ที่เกิดขึ้นกับสินค้าที่เอาประกันภัย รวมทั้งส่วนเฉลี่ยความเสียหายทั่วไป (General Average Contribution) และค่ากู้ภัย (Salvage Charges) ที่ผู้เอาประกันภัยจะต้องชดใช้ตามประเพณีปฏิบัติหรือตามกฎหมาย

2) กรมธรรม์ประกันภัยแบบระบุภัย อันมีสาเหตุจาก

- อัคคีภัย การระเบิด หรือฟ้าผ่า
- ยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่ง หรือสินค้าที่เอาประกันภัยประสบอุบัติเหตุชนหรือโดนกับยานพาหนะอื่น หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดนอกยานพาหนะ รวมถึงหัวลากและหางลาก หรือรถพ่วงของยานพาหนะที่ใช้ในการขนส่งนั่นเอง
- เรือจมหรือเกยตื้น เครื่องบินตก รถไฟตกราง รถ รวมถึงหัวลากและหางลาก หรือรถพ่วงพลิกคว่ำหรือตกถนน หรือตกสะพาน หรือตกไหล่ทาง

- ภัยเพิ่มพิเศษที่ได้ระบุไว้ชัดเจนในตารางกรมธรรม์ประกันภัย

ระยะเวลาความคุ้มครอง แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

- แบบกำหนดเวลา (Time Policy) ให้ความคุ้มครองตามระยะเวลาคุ้มครองที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยสามารถกำหนดวันและเวลาคุ้มครองได้ตามที่ต้องการ ยกเว้นเวลาสิ้นสุดของกรมธรรม์ประกันภัยที่บริษัทประกันภัยจะกำหนดเป็นมาตรฐานไว้ที่เวลา 12.00 น.
- แบบขนส่งเฉพาะเที่ยว (Voyage Policy) ให้ความคุ้มครองสินค้าเฉพาะเที่ยว ความคุ้มครองจะสิ้นสุดเมื่อสินค้าถึงจุดหมายปลายทาง หรือครบกำหนดระยะเวลาตามที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย แล้วแต่เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน หากมีการขนส่งสินค้าเที่ยวใหม่ ผู้เอาประกันภัยต้องแจ้งให้บริษัทประกันภัยทราบ เพื่อออกกรมธรรม์ประกันภัยฉบับใหม่

2. การประกันภัยขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ (Marine Cargo Insurance) การทำประกันภัยความเสียหายในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศหนึ่ง โดยทั่วไปจะเป็นการขนส่งสินค้าด้วยเรือเดินทะเล ซึ่งมีการบรรทุกสินค้าเป็นจำนวนมาก การขนส่งสินค้าทางทะเลมักจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อสินค้าเป็นประจำ ดังนั้นการประกันภัยจึงมีส่วนช่วยให้เจ้าของสินค้าไม่ต้องเดือดร้อนจากการที่สินค้าได้รับความเสียหายจากการขนส่งทางทะเล

กรมธรรม์ประกันภัยขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ จำแนกตามสินค้านำเข้าและส่งออก(Import/Export) ให้ความคุ้มครอง ดังนี้

- กรมธรรม์สำหรับสินค้าส่งออกในราคา C.I.F. และกรมธรรม์สำหรับสินค้านำเข้าในราคา F.O.B. หรือ C.F.R./C&F ให้ความคุ้มครองตลอดเส้นทางตั้งแต่โรงงานของผู้ขายจนถึงโรงงานของผู้ซื้อ

- กรมธรรม์สำหรับสินค้าส่งออกในราคา F.O.B. หรือ C.F.R./C&F ให้ความคุ้มครองตั้งแต่เริ่มเดินทางออกจากโรงงานไปจนถึงส่งมอบให้กับผู้ขนส่งสินค้าที่ทำเรือต้นทาง

เอกสารที่ใช้ทำประกันภัยขนส่งสินค้า

1. Letter of Credit หรือ L/C
2. ใบกำกับสินค้า (Invoice)
3. ใบตราส่ง (Bill of Lading หรือ B/L) กรณีขนส่งทางทะเล หรือ Air Waybill (AWB) กรณีขนส่งทางอากาศ
4. ใบแสดงรายการใบห่อสินค้า (Packing List) (ถ้ามี)

ประโยชน์ของการทำประกันภัยไว้ในประเทศ

- เบี้ยประกันภัย คิดเป็นเงินบาท หักกัณฑ์เรื่องอัตราแลกเปลี่ยน

- อัตราเบี้ยประกันภัยถูกกว่าการทำประกันภัยในต่างประเทศ และสามารถต่อรอง
ค่าเบี้ยประกันภัยได้

- หากเกิดความเสียหายกับสินค้าสามารถรับค่าสินไหมทดแทนได้สะดวกรวดเร็ว
ไม่ยุ่งยากในการดำเนินการ

- สงวนเงินตราไว้ในประเทศ โดยผู้นำเข้าใช้เงื่อนไขการซื้อขายระหว่างประเทศ
แบบ FOB หรือ CFR และผู้ส่งออกใช้เงื่อนไขการซื้อขายระหว่างประเทศแบบ CIF

เงื่อนไขการซื้อขายระหว่างประเทศ		
ในปัจจุบันเงื่อนไขการซื้อขายระหว่างประเทศ มีหลายรูปแบบ แต่ที่นิยมใช้กันมี 3 แบบ ดังนี้		
FOB (Free On Board)	ผู้ขาย รับผิดชอบ เพียงนำสินค้าลงเรือที่ต้นทางเท่านั้น	ผู้ซื้อ รับผิดชอบ ค่าระวางเรือ และค่าประกันภัย
CFR / C&F (Cost & Freight)	ผู้ขาย รับผิดชอบ เพียงนำส่งสินค้าลงเรือที่ท่าต้นทาง และค่าระวางเรือ	ผู้ซื้อ รับผิดชอบ ค่าประกันภัย
CIF (Cost Insurance & Freight)	ผู้ขาย รับผิดชอบส่งสินค้าลงเรือที่ท่าต้นทาง รวมค่าระวางเรือ และค่าประกันภัย	

ภาพที่ 3.1 เงื่อนไขการซื้อขายระหว่างประเทศ

ขั้นตอนการทำประกันภัย

ในกรณีการทำประกันภัยการขนส่งสินค้า ผู้ส่งออกสามารถติดต่อทำประกันภัย
ผ่านบริษัทชิปปิงที่ผู้ส่งออกใช้บริการในการขนส่งสินค้า หรือจะติดต่อบริษัทประกันภัยโดยตรง
เพื่อปรึกษาและติดต่อทำประกันภัยก็ได้ โดยข้อมูลที่จะต้องเตรียมไว้เป็นอย่างน้อย มีดังนี้

- ตัวสินค้าคืออะไร
- มีการบรรจุภัณฑ์อย่างไร
- จุดหมายปลายทางคือที่ใด
- ยานพาหนะที่จะใช้ขนส่งคืออะไร

ทั้งนี้ บริษัทประกันภัย และบริษัทนายหน้าประกันภัย ย่อมให้ข้อมูลที่ละเอียดและ
ชัดเจน เกี่ยวกับความคุ้มครอง

การเลือกประเภทประกันภัย

การประกันภัย มีความหลากหลาย และมีการพัฒนาสินค้าใหม่ ให้สนองความต้องการของผู้ซื้อประกันภัยอยู่ตลอดเวลา แต่หลักการของประกันภัย ยังคงตั้งอยู่บนพื้นฐานของการบรรเทาภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุที่สุดวิสัยเท่านั้น จึงทำให้ความคุ้มครองที่ผู้ซื้อบางครั้งอาจจะได้บริษัทประกันภัย ไม่สามารถคุ้มครองให้ได้ เช่น ถ้าต้องการให้บริษัทประกันภัย รับประกันว่าข้าวสารที่ส่งไปขายจะไม่เก่ลงตามวันเวลาที่ผ่านไปย่อมไม่สามารถทำประกันภัยได้ การประกันภัยแบ่งออกเป็นหลาย ๆ ประเภทและมีรายละเอียดมาก แต่ในส่วนของการประกันภัยเพื่อการส่งออกนั้น พอจะแบ่งได้เป็น 3 กลุ่มย่อยดังนี้

-การประกันภัยตัวสินค้า คือ การประกันภัยความเสียหาย หรือสูญหายของตัวสินค้า จากอุบัติเหตุ ในระหว่างการขนส่ง มีมาตรฐานสากลให้ผู้ขายกับผู้ซื้อ มีความเข้าใจถูกต้องตรงกัน โดย กรมธรรม์ประกันภัย จะระบุความคุ้มครองหลักของตัวสินค้าแบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. Institute Cargo Clauses (C) คุ้มครองความเสียหายหรือสูญหาย (ไม่ว่าบางส่วนหรือทั้งหมด) เนื่องจากเพลิงไหม้, ระเบิด, เรือเกย

ดิน, จมหรือล่ม, ยานพาหนะทางบกพลิกคว่ำหรือตกจากราง, เรือหรือยานพาหนะชนหรือโดนกับวัตถุอื่นใด, การขนส่งสินค้า ลงจากเรือ ณ ท่าหลบภัย, ความเสียหายที่เกิดกับส่วนรวม, สินค้าถูกโยนทิ้งทะเล

2. Institute Cargo Clauses (B) นอกจากความคุ้มครองตาม ICC (C) แล้ว ยังรวมความคุ้มครองถึงแผ่นดินไหว, ภูเขาไฟระเบิด, ฟ้าผ่า, สินค้าถูกน้ำทะเลซัดตกเรือไป, น้ำจากแม่น้ำ, ทะเลสาบ หรือ น้ำรั่วไหลเข้ามาในเรือ, ในยานพาหนะ ในระหว่างหรือในตู้ลำเลียง หรือในสถานที่เก็บสินค้า, สินค้าทั้งหีบห่อเสียหายโดยสิ้นเชิง เพราะตกจากเรือ หรือเกิดจากการขนขึ้นขนลง จากเรือหรือยานพาหนะ

3. Institute Cargo Clauses (A) ระบุให้ความคุ้มครองความเสียหายจากภัยทุกอย่าง ยกเว้นที่ระบุไว้ในข้อยกเว้นการพิจารณารับประกันภัย ของบริษัทประกันภัย

ในกรณีที่บริษัทประกันภัยแล้ว บริษัทประกันภัย จะพิจารณาจากลักษณะสินค้า บรรจุภัณฑ์ จำนวนเงินเอาประกันภัย พาหนะที่ใช้การขนส่ง เมืองท่าปลายทาง และระหว่างทางสำหรับการประกันภัยขนส่งสินค้า

ส่วนการประกันภัยสินค้าการนำเข้า โดยปกติแล้ว ผู้ส่งออกจะต้องแจ้งรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับการค้าของตน เช่น ประเภทธุรกิจ ประเภทสินค้าที่ขาย ประเทศที่ขายสินค้าไปให้

รายชื่อผู้ซื้อสินค้าทุก ๆ ราย ฯลฯ เพื่อผู้รับประกันภัย จะได้นำข้อมูลทั้งหมดไปประมวล และเสนอเงื่อนไขความคุ้มครอง วงเงินจำกัดความคุ้มครอง และอัตราเบี้ยประกันภัยที่เหมาะสมแก่ผู้ส่งออก

การกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย

การประกันภัยการขนส่งสินค้า ตามหลักสากลนิยมมักจะกำหนดมูลค่าของสินค้าที่เอาประกันภัยเป็นร้อยละ 110 ของราคาสินค้าที่ซื้อขายกันในเงื่อนไขแบบ C.I.F. หรือ C&F ซึ่งการกำหนดจำนวนเงินเอาประกันภัย ร้อยละ 10 ที่บวกเข้าไปนั้น เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการออกของและขนส่งต่อ

การเลือกซื้อความคุ้มครอง ข้อเสนอแนะในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนและหลักฐานที่ใช้ประกอบในการขอเอาประกันการเลือกซื้อความคุ้มครอง สำหรับการประกันภัยการขนส่งสินค้าทางทะเลนั้น มีแนวทางในการขอเอาประกันภัย ดังนี้

1. ควรเลือกเงื่อนไขความคุ้มครองให้เหมาะสมกับประเภทของสินค้า กล่าวคือ สินค้าโดยทั่ว ๆ ไปที่มีการบรรจุหีบห่อ เงื่อนไขความคุ้มครองมักใช้เงื่อนไขแบบมาตรฐานซึ่งมีให้เลือก 3 เงื่อนไขด้วยกัน คือ

เงื่อนไข “A” สำหรับการคุ้มครองที่กว้างที่สุด

เงื่อนไข “B” สำหรับการคุ้มครองอุบัติเหตุที่ร้ายแรง เช่นรถคว่ำ เรือชนกัน เกยตื้น ไฟไหม้ และรวมถึงความเสียหายจากการเปียกน้ำด้วย

เงื่อนไข “C” คุ้มครองเฉพาะอุบัติเหตุที่ร้ายแรงเท่านั้น อย่างไรก็ดี สำหรับสินค้าบางประเภท การเลือกใช้เงื่อนไข แบบหนึ่งแบบใดอาจจะไม่เหมาะสม ควรเลือกเงื่อนไขความคุ้มครอง ที่ร่างขึ้นสำหรับสินค้านั้น ๆ โดยเฉพาะ ซึ่งเรียกรวม ๆ ว่าเงื่อนไขพิเศษ เช่น สำหรับ คุ้มครองน้ำมันที่บรรทุกในเรือบรรทุกน้ำมัน สำหรับสินค้าที่แช่แข็ง

2. ควรระบุให้กรมธรรม์มีผลคุ้มครองตลอดเส้นทางของการขนส่ง

3. ควรพิจารณาว่าสัญญาซื้อขายเป็นเงื่อนไขแบบใด ถ้าเป็นสัญญาซื้อขายแบบ C.I.F. ในกรณีที่สินค้าส่งออกจะต้องตรวจดูเงื่อนไขของ L/C ที่ผู้ซื้อสินค้านั้นระบุว่า ให้ใช้เงื่อนไขความคุ้มครองแบบใด ถ้าผู้ซื้อระบุการคุ้มครองที่กว้างกว่าประเพณีนิยมของการซื้อขายชนิดนั้น ผู้ซื้อมีหน้าที่รับภาระค่าเบี้ยประกันภัยส่วนที่เพิ่มขึ้นจากปกติ

4. ควรพิจารณาทำประกันภัยกับบริษัทประกันภัยภายในประเทศ โดยเฉพาะกรณีที่สินค้านำเข้าเพราะนอกจากจะเป็นการสงวนเงินตราไว้ภายในประเทศได้ส่วนหนึ่งแล้ว ในกรณีที่สินค้าได้รับความเสียหายหรือสูญหาย ขั้นตอนการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากบริษัทประกันภัยในประเทศ จะสะดวกรวดเร็วกว่าการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน จากบริษัทประกันภัย ซึ่งตั้งอยู่ต่างประเทศ

5. ควรมีข้อมูลและรายละเอียดสำหรับทำประกันภัย ดังนี้

-ชื่อผู้เอาประกันภัย

-ชื่อและประเภทของสินค้าที่เอาประกันภัย

-จำนวนเงินเอาประกันภัย

-เส้นทางการขนส่ง ควรระบุเมืองต้นทาง และเมืองปลายทางให้ชัดเจนในกรณีที่มีการถ่ายลำจะต้องระบุเมืองท่าที่มีการถ่ายลำด้วย

ทั้งนี้ เงื่อนไขความคุ้มครองที่ต้องการภายหลังจากที่สินค้าขึ้นเรือเรียบร้อยแล้ว จะต้องแจ้งข้อมูลบริษัททราบ เพื่อออกกรมธรรม์ ดังนี้

-ชื่อเรือหรือยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสินค้า ชื่อเรือที่มีการถ่ายลำ (ถ้ามี)

-วันที่เรือออกเดินทาง

-เมืองท่าต้นทางและปลายทาง

-จำนวนหีบห่อและเครื่องหมายบนหีบห่อ

เอกสารที่ใช้ประกอบในการขอเอาประกันภัย

1. Letter of Credit

2. ใบกำกับภาษี

3. ใบตราส่ง (Bill of Lading)

ข้อแนะนำในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

ในกรณีที่เกิดความสูญเสีย และ/หรือความเสียหาย ที่อาจเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากผู้ที่ได้รับผิดชอบเกี่ยวข้องได้ เพื่อเป็นการรักษาผลประโยชน์ในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน ของผู้เอาประกันภัย และ/หรือตัวแทนของผู้เอาประกันภัย พึงจะต้องปฏิบัติดังนี้

1.สำรวจสภาพสินค้าในทันทีทุกครั้งก่อนรับมอบสินค้า

2.ถ้าพบสินค้าเสียหาย/สูญหาย ให้ผู้ขนส่ง/ผู้รับฝากสินค้า ออกหลักฐานระบุความเสียหายหรือทำเป็นหมายเหตุลงในใบรับสินค้า

3.กรณีขนส่งด้วยตู้ลำเลียง ต้องตรวจว่า ตู้ลำเลียง และ Seal มีสภาพเรียบร้อย ถูกต้องถ้าตู้ลำเลียงหรือ Seal เสียหาย/สูญหาย หรือเป็น Seal อันต้องแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องเป็นหลักฐาน

4.ยื่นหนังสือเรียกร้องให้ผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายเสียหายทันที

5.กรณีไม่พบความเสียหายขณะรับมอบ แต่พบในภายหลังต้องทำหนังสือแจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องภายใน 3 วัน นับจากวันรับมอบสินค้า

6.ในทุกกรณีเมื่อพบสินค้าเสียหาย/สูญหาย รีบแจ้งให้ผู้ประกันภัยทราบในทันที ทั้งนี้ การจัดเตรียม และส่งมอบหลักฐาน และเอกสารประกอบในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนที่ครบถ้วน จะช่วยให้การพิจารณาชดเชยค่าสินไหมทดแทน สามารถดำเนินการไปด้วยความสะดวกรวดเร็ว

หลักฐานในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

1.หนังสือเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน

2.ต้นฉบับกรมธรรม์ประกันภัยทางทะเลและขนส่ง

3. ใบกำกับสินค้าและใบแสดงการบรรจุหีบห่อ

4.ใบตราส่งสินค้า

5.หลักฐานแสดงความเสียหาย

6.หลักฐานหรือเอกสารประกอบอื่นๆ

7.สำเนาหนังสือเรียกร้องค่าเสียหาย ถึงผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมหนังสือตอบจากผู้ขนส่ง/ผู้ที่เกี่ยวข้อง ในความรับผิดชอบความเสียหาย

3. สินค้าที่นำเข้าจากประเทศเกาหลีและการลดต้นทุน

ประเทศเกาหลี

ประวัติศาสตร์เริ่มจากอาณาจักรโชซอนโบราณ สถาปนาขึ้นโดย "ตันกุน" ต่อมาสมัยสามอาณาจักรแห่งเกาหลี (โคกูรยอ, แพ็กเจ, และชิลลา) ถูกรวมเข้าด้วยกันเป็นสหอาณาจักรชิลลา ซึ่งมีพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรือง และต่อมา ค.ศ. 918 ได้สถาปนาอาณาจักรโครยอซึ่งเป็นชื่อของเกาหลี (Korea) และเมื่อราชวงศ์โชซอน (ราชวงศ์ลี) ครองอำนาจเปลี่ยนชื่ออาณาจักรใหม่ ชื่ออาณาจักรโชซอนเมืองหลวงชื่อว่า ฮันยาง (โซล) มีลัทธิขงจื้อ เป็นคตินิยมประจำชาติ และได้ประดิษฐ์อักษรเกาหลี ขึ้น

ในปี ค.ศ. 1910 เกาหลีต้องอยู่ภายใต้การปกครองของญี่ปุ่น จนกระทั่งสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศเกาหลีได้แบ่งเป็น 2 ประเทศ คือ เกาหลีใต้ และ เกาหลีเหนือ อย่างถาวร โดยประเทศเกาหลีใต้สถาปนาเป็นสาธารณรัฐเกาหลี ส่วนประเทศเกาหลีเหนือสถาปนาเป็นสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี

ภูมิประเทศ

คาบสมุทรเกาหลีทอดตัวไปทางทิศใต้ทางด้านตะวันออกของทวีปเอเชีย มีความยาว 1,020 กิโลเมตร (612 ไมล์) และกว้าง 175 กิโลเมตร (105 ไมล์) ณ จุดที่แคบที่สุดของคาบสมุทร พื้นที่ร้อยละ 70 ของประเทศเป็นเทือกเขา จึงจัดเป็นประเทศที่มีภูมิประเทศเป็นเทือกเขามากที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ความเปลี่ยนแปลงทางกายภาพของแผ่นดินที่เป็นหินแกรนิตและหินปูนทำให้เกิดภูมิประเทศที่สวยงามอย่างมหัศจรรย์ ประกอบด้วยเทือกเขาและหุบเขา เทือกเขาตลอดชายฝั่งด้านตะวันออกสูงชันและทอดตัวลงสู่ทะเลตะวันออก ในขณะที่ชายฝั่งทางด้านใต้ และตะวันตก เทือกเขาค่อย ๆ ลาดลงต่ำสู่ที่ราบชายฝั่ง ซึ่งเป็นแหล่งเกษตรกรรมที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในเกาหลี โดยเฉพาะในด้านการผลิตข้าว คาบสมุทรเกาหลีถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ที่บริเวณเหนือเส้นขนานที่ 38 คือ ประเทศระบอบประชาธิปไตย สาธารณรัฐเกาหลีอยู่ทางใต้ และประเทศระบอบคอมมิวนิสต์ เกาหลีเหนือ โดยถูกคั่นกลางโดยเขตปลอดทหาร

ประเทศเกาหลีใต้มีพื้นที่ 99,500 ตารางกิโลเมตร มีประชากร 47.9 ล้านคน (ค.ศ. 2003) ประกอบด้วย 9 จังหวัด (โด) โซลเป็นเมืองหลวงของประเทศ และประกอบด้วยเมืองใหญ่ ๆ 6 เมือง คือปูซาน แทกู อินช็อน กวังจู แทจ็อน และอูลซัน รวมมีเมืองทั้งหมด 77 เมือง (ซี) 88 มณฑล (ตุน) ใน 9 จังหวัด

ภาพที่ 3.2 ธงประเทศเกาหลี

ธงประจำชาติของประเทศเกาหลีใต้ ในภาษาเกาหลีเรียกว่า “แทกีกกี” โดย “แทกีก” แปลว่า จักรวาล และ “กี” แปลว่า ธง พื้นสีขาวของธงชาติ หมายถึง ความสะอาดบริสุทธิ์ของประชาชนของประเทศเกาหลีใต้ บนพื้นธงประกอบไปด้วยวงกลมอยู่ตรงกลาง แบ่งเป็นสีน้ำเงินและสีแดงเท่าๆกัน ซึ่งเป็นลักษณะของ “หยิน – หยาง” ตามหลักปรัชญาตะวันออกโดยสีน้ำเงินหมายถึง หยิน หรือ พลังในเชิงลบ ส่วนสีแดง หมายถึง หยาง หรือ พลังในเชิงบวก ซึ่งพลังทั้งสองรวมกันเป็นหลักแห่งการเคลื่อนไหวที่ ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องประสานกันอย่างสมดุล อีกทั้งยังเป็นหลักแห่งความสามัคคีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และรอบวงกลมนี้จะมีสัญลักษณ์สีดำตรงมุมทั้ง 4 ด้าน อยู่บนพื้นธงสีขาว สัญลักษณ์ทั้ง 4 มุมนี้ ได้แก่

- Geon อยู่มุมบนด้านซ้าย หมายถึง สวรรค์
- Gon อยู่มุมล่างด้านขวา หมายถึง โลก
- Gam อยู่มุมบนด้านขวา หมายถึง น้ำ
- Li อยู่มุมล่างด้านซ้าย หมายถึง ไฟ

ดอกไม้ประจำชาติ

ดอกมูกุงฮวา หรือ Rose of Sharon เป็นดอกไม้ประจำชาติของเกาหลีใต้ “มูกุงฮวา” มาจากรากศัพท์ “มูกุง” หมายถึง ความเป็นอมตะ สะท้อนถึงความเป็นอมตะของประวัติศาสตร์ และความมุ่งมั่นอดทนของชาวเกาหลีใต้ ดอกมูกุงฮวาจะบานสะพรั่งทั่วประเทศ ในช่วงเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนตุลาคม คุณสมบัติเด่นของดอกไม้ชนิดนี้คือ สามารถทนสภาพอากาศที่เลวร้ายและศัตรูพืช

ภาพที่ 3.3 ดอกไม้ประจำชาติ

เครื่องแต่งกายของชาวเกาหลีใต้ที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ มีชื่อเรียกว่า“ฮันบก” ซึ่งหากแยกคำ “ฮัน” จะหมายถึง ชาวฮันหรือชาวเกาหลี และ “บก” หมายถึง ชุด ความหมายรวมจึงเป็น “ชุดของชาวเกาหลี” นั่นเองความงามและความอ่อนช้อยของวัฒนธรรมเกาหลี มักถูกถ่ายทอดออกมาผ่านทางภาพถ่ายของสุภาพสตรีในเครื่องแต่งกายฮันบกนี้ จึงไม่น่าแปลกใจที่ชุดฮันบกจะเป็นสัญลักษณ์อันโดดเด่นอีกอย่างหนึ่งของประเทศเกาหลี เครื่องแต่งกายทั้งของผู้หญิงและผู้ชาย จะมีลักษณะหลวมเพื่อความสะดวกสบาย ในการเคลื่อนไหว และเสื้อผ้าจะใช้ผ้าผูกแทนกระดุมหรือตะขอ โดยส่วนประกอบของชุดฮันบก มีดังนี้

ชุดผู้หญิง

- แพนที = กระโปรงชั้นใน
- ซ็อกชิม่า = แถบผ้าขนาดใหญ่ ใช้มัดทรวงอกแทนเสื้อยกทรง
- ซิม่า = กระโปรงชั้นนอก ยาวคลุมเท้า
- จอโกรี = เสื้อนอกแขนยาว

ชุดผู้ชาย

- ปันซ็อ / แพนที = กางเกงชั้นใน
- พาจี = กางเกงขาวาวชั้นนอก รวบปลายขาด้วย แทมิน
- แทมิน = แถบผ้าใช้มัดขากางเกง
- บันโซเม = เสื้อรัดรูปแขนสั้นใส่ข้างใน
- จอโกรี = เสื้อนอกแขนยาวไม่มีปก ไม่มีกระเป๋

การผลิตชุดฮันบก มีประเภทเนื้อผ้าที่หลากหลาย ขึ้นอยู่กับโอกาสและวัยของผู้สวมใส่ โดยเด็กผู้หญิงหรือหญิงสาว (ที่ยังไม่แต่งงาน) จะสวมเสื้อสีเหลือง กระโปรงสีแดง และจะเปลี่ยนเป็นเสื้อสีเขียว กระโปรงสีแดงเมื่อแต่งงานแล้ว นอกจากนี้ ชาวเกาหลียังคำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อผ้ากับสภาพอากาศประเทศของตนอีกด้วย โดยในฤดูหนาวจะใช้ผ้าฝ้ายและสวมกางเกงขาวาวที่มีสายรัดข้อเท้า ช่วยในการเก็บความร้อนของร่างกายส่วนในฤดูร้อนจะใช้ผ้าป่านลงแป้งแข็ง ซึ่งช่วยในการดูดซับและแผ่ระบายความร้อนในร่างกายได้ดี ในปัจจุบันการสวมชุดประจำชาติฮันบก จะใช้เฉพาะในโอกาสพิเศษต่างๆเท่านั้น เช่น งานมงคลสมรส, ซอลนัล (วันขึ้นปีใหม่ของเกาหลี) หรือวันชูชก (วันขอบคุณพระเจ้า) แต่อย่างไรก็ตาม ผู้คนบางกลุ่ม โดยเฉพาะผู้สูงอายุก็ยังคงสวมใส่ชุดฮันบกกันอยู่

ภาพที่ 3.4 ชุดประจำชาติ

กีฬาประจำชาติ

เทควันโด เป็นกีฬาที่ถือกำเนิดมาจากประเทศเกาหลีใต้ เป็นศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัวที่มีมาตั้งแต่ 2 พันกว่าปี ซึ่งคำว่า “เทควันโด (Taekwondo)” มาจากการรวมของคำ 3 คำ คือ เท (tae) แปลว่า มือ, ควัน (kwon) แปลว่า เท้า, และ โด (do) แปลว่า สถิติปัญญา หรือ การมีสติ เมื่อรวมกันแล้ว จะได้ความหมายว่า ศิลปะการต่อสู้ป้องกันตัว โดยใช้มือและเท้าอย่างมีสติ ซึ่งการใช้มือและเท้า หมายความว่า ใช้สำหรับโจมตีและตั้งรับคู่ต่อสู้ ส่วนใช้อย่างมีสติ หมายความว่า การฝึกจิตกับกายให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ซึ่งถือเป็นจุดหลักของกีฬาประเภทนี้ ประวัติความเป็นมาของเทควันโดนั้น มีต้นกำเนิดมาจาก การต่อสู้ที่เรียกว่า แทกคียอน ซึ่งเป็นการต่อสู้แบบดั้งเดิมของชาวเกาหลี โดยในช่วงระหว่างศตวรรษที่ 4 – 7 สมัยที่ 3 อาณาจักรได้แก่ โกกูรยอ ซิลลา และแพกเจ ต่อสู้กันเพื่อชิงความเป็นใหญ่ในคาบสมุทรเกาหลีนั้น แทกคียอนมีการเติบโตอย่างรวดเร็ว ซึ่งต่อมา ก็ได้มีการพัฒนามากขึ้น และในช่วงที่ผู้ที่มีทักษะในการต่อสู้ได้รับการนับถือกันมาก แทกคียอนก็ถูกใช้เป็นเครื่องมือในการเลื่อนยศของกองทัพ แต่พอมาถึงยุคสมัยแห่งโชซอน (ค.ศ. 1392 – 1910) สิ่งต่างๆ ก็เปลี่ยนไป มีการใช้ดาบกันมากขึ้น และบทบาทของแทกคียอนก็ค่อยๆ ลดลง อย่างไรก็ตาม

ตาม ในอดีต ได้มีการจัดแทกกียอนขึ้นอยู่เป็นประจำเมื่อมีการจัดเทศกาลพื้นบ้านต่างๆ หรือการแข่งขันกันกับหมู่บ้านใกล้เคียง ในปลายยุคโชซอน ได้ให้คำอธิบายที่ถูกต้องที่สุดเกี่ยวกับแทกกียอนซึ่งถูกบันทึกไว้ว่า “มีบางสิ่ง

ภาพที่ 3.4 กีฬาประจำชาติ

ที่เรียกว่า กักซุล (ชื่อเดิมของแทกกียอน) ในวิธีการเดิม ซึ่งคู่ต่อสู้สองคนเผชิญหน้ากัน และมีการเตะกัน เพื่อให้อีกฝ่ายล้ม โดยการเตะมีด้วยกัน 3 ระดับ คือ 1) ระดับขา ในผู้ที่มีทักษะน้อย 2) ระดับหัวไหล่ ในผู้ที่มีทักษะสูง และ 3) ระดับศีรษะ ในผู้ที่เก่งที่สุด บรรพบุรุษของเราใช้มันเพื่อการล้างแค้น และแม้กระทั่งการพนัน หรือการต่อสู้เพื่อแย่งชิงผู้หญิง” ซึ่งในปัจจุบัน การต่อสู้นี้ได้ถูกนำมาดัดแปลงเป็นการให้คะแนนในกีฬาเทควันโดระดับสากล โดยนักกีฬาจะเน้นการใช้ส่วนที่ต่ำกว่าข้อเท้าทำคะแนนบริเวณเป้าหมาย คือ ส่วนที่สูงกว่าเอวขึ้นไป และสามารถใช้หมัดได้ที่หน้าอกเท่านั้น ส่วนการ กอด ผลัก ทิ่ม สอก เข่า จะไม่ได้คะแนน

เพลงชาติ

เพลงชาติประเทศเกาหลีใต้ ในภาษาเกาหลีเรียกว่า“เอูกุกกา” หมายถึง เพลงของผู้รักษาตึกเนื่องจากชาวเกาหลีเป็นคนที่รักในชาติของตนมาก เพลงชาติจึงมีความหมายอันสื่อถึงความรักชาติอย่างยั่งยืน ในช่วงที่เกาหลีตกเป็นเมืองขึ้นของประเทศญี่ปุ่นเพลงนี้ถูกร้อง โดยชาวเกาหลีโพ้นทะเลเพื่อขอพรให้ประเทศของตนได้รับอิสรภาพ ซึ่งเชื่อกันว่าคำร้องได้ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.

1896 โดย ขอนชิโน ผู้นำการต่อสู้เพื่อเอกราชของเกาหลีและเป็นนักการศึกษา ต่อมาในปี ค.ศ. 1935 ได้มีผู้ประพันธ์ทำนองเพลงนี้ขึ้น คือ อันอิกแท นักดนตรีเกาหลีในสเปน เพลงนี้ได้บรรเลงในพิธีฉลองการสถาปนาสาธารณรัฐเกาหลีในวันที่ 15 สิงหาคม ค.ศ.1948 โดยนายลีซึงมาน ประธานาธิบดีคนแรกของสาธารณรัฐเกาหลี หลังการปลดปล่อยเป็นอิสระจากญี่ปุ่นเป็นเวลาสามปี และนำมาใช้เป็นเพลงชาติในปีเดียวกันจวบจนปัจจุบัน

สัตว์ประจำชาติ

สำหรับสัตว์ประจำชาติเกาหลีมี 2 ชนิด คือ เสือโคร่งไซบีเรีย และ หมีฮับ ซึ่งทั้งสองชนิดมีประวัติดังนี้

1. เสือโคร่งไซบีเรีย

ภาพที่ 3.5 สัตว์ประจำชาติ 1

2. หมี

ภาพที่ 3.6 สัตว์ประจำชาติ 2

คนเกาหลีถือว่าหมีเป็นสัตว์ประจำชาติ เพราะคนเกาหลีถือว่าหมีเป็นบรรพบุรุษของตน ตามตำนานก่อตั้งประเทศในสมัยโบราณมีกษัตริย์องค์หนึ่งในฟ้าสวรรค์ ชื่อ ฮวัน-อิน พระองค์ มีพระโอรส ชื่อ ฮวัน-อุง(Hwan-ung) ฮวัน-อุง ได้กราบทูลพระบิดา ของลงไปปกครองยังโลกมนุษย์ วันหนึ่งกษัตริย์ ฮวัน-อิน เห็นว่าถ้าตั้งเมืองที่ ภูเขา แพ็กดูชัน จะเกิดประโยชน์ แก่มวลมนุษย์ จึงทรงประทาน ตราประทับ และผ้ากำยาน ซึ่ง แสดงถึงอำนาจของพระเจ้าให้แก่พระโอรส

และอนุญาตให้ลงมาบนโลกนี้ ฮวัน-อุง พาเหล่าเสนาลงมา 3 พัน และตั้งเมืองที่ภูเขาแพ็กคูชัน ชื่อเมือง “ชินโด” แปลว่า “เมืองแห่งพระเจ้า” และตั้งชื่อพระองค์เองว่า “กษัตริย์ในสวรรค์ ฮวัน-อุง” พระองค์ให้เหล่าเทพเจ้าควบคุม ฝน เมฆ ลม ดูแลมนุษย์ ในเรื่อง พืชที่เป็นอาหาร อายุ โรค การลงโทษ ความดี และความชั่ว นอกจากนี้ให้ควบคุม 360 เรื่อง ของมนุษย์ ทรงปกครองไฟรฟ้าด้วยเมตตาธรรมเสมอมา

ในเวลานั้นมีหมีและเสือ อย่างละหนึ่งตัว อาศัยอยู่ในถ้ำ มาทูลขอกับพระองค์ขอให้เป็นมนุษย์ พระองค์ ทรงประทาน ผักขมและกระเทียมให้ พร้อมทั้งบอกว่า ถ้าเจ้ากินสิ่งนี้และไม่ได้เห็นแสงอาทิตย์ เป็นเวลา 100 วัน ก็จะเป็นมนุษย์ หมีและเสือ เข้าไปอยู่ในถ้ำ เสือทนไม่ได้ ออกจากถ้ำไปก่อน หมีมีความอดทนกว่า กลายเป็นผู้หญิง หลังจากนั้น 21 วัน ได้ชื่อว่า “อุง-นียอ” แปลว่าหญิงหมี ต่อมา อุง-นียอ ใครที่จะมีลูก แต่ไม่มีชายจะแต่งงานด้วย จึงไปอธิษฐานที่ได้ดินไม้ศักดิ์สิทธิ์เสมอๆ ฮวัน-อุง สงสาร จึงแปลงกายเป็นมนุษย์ผู้ชาย แต่งงานกับหญิง อุง-นียอ ต่อมา อุง-นียอ ได้คลอดบุตรชาย คนหนึ่ง ตั้งชื่อว่า “ทัน-กุน-วัง-ค็อม” เมื่อ “ทัน-กุน “เติบโต เขาได้ลงมาจากภูเขาแพ็กคูชันและสร้างเมืองโคโซซอน

สินค้านำเข้าจากประเทศเกาหลี

1. เครื่องสำอาง

เริ่มต้นด้วยเครื่องสำอางที่เกาหลีจะมีแบรนด์เครื่องสำอางเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการแข่งขันสูง ทำให้มีเครื่องสำอางให้เลือกมากมาย บางแบรนด์ราคาจะถูกกว่าที่ซื้อไปไทยกว่าเกินครึ่ง เช่น แบรนด์ Skin food ที่สามารถซื้อเครื่องสำอางได้ในราคา 400 กว่าบาทจากราคาหลักพัน แบรนด์ Etude ที่สามารถซื้ออายไลเนอร์ในราคาไม่ไม่ถึง 100 บาทต่างกับราคาในไทยที่ขายเกือบ 500 บาท หรือจะเป็นลิปสติกที่สามารถซื้อได้ในราคา 280 ต่างกับที่ไทยราคา 600 บาท นอกจากนี้ก็ยังมีแบรนด์เครื่องสำอางแบรนด์อื่นๆ ที่ราคาถูกไม่แพ้กัน อาทิ Tonymoly , sulwhasoo , The face shop, Laneige , Innisfree , Mamonde

2. ยาทาเล็บ

ที่เกาหลียาเล็บจะราคาไม่แพง แถมคุณภาพคุ้มค่า แบรนด์ยาทาเล็บ อาทิ Skin food ที่ซื้อไปไทยจะขายขวดละ 200 กว่าบาทแต่หากซื้อมาจากเกาหลีเพียง 45 บาท นอกจากนี้ก็มีแบรนด์ชื่อดังอย่าง Club CLIO korea , The faceshop , Etude

3. มาร์กหน้า

ที่เกาหลีจะมีสินค้าอย่างมาร์กหน้าหลายแบรนด์มาก ราคา ก็จะแตกต่างกันไปในแต่ละแบรนด์ ซึ่งมาร์กที่ได้รับความนิยม ก็เช่น มาร์กว่านหางจระเข้ , มาร์กทับทิม, มาร์กแตงกวา ในประเทศเกาหลีสาว ๆ จะชอบมาร์กหน้านามาก ทำให้มาร์กหน้าราคาไม่แพงและมีการจัดโปรโมชั่น

อย่าง ซื้อมา 10 แกรม 10 ,ซื้อมา 30 แกรม 30 นอกจากราคาถูกและดียังมีสินค้าแปลกตาอย่างมาร์กที่ไม่ได้มีมาร์กแค่หน้าแต่มีทั้ง ใต้ตา คาง รอบคอ รอบเอว

4. ขนมและเครื่องดื่ม

แน่นอนว่าหลายคนที่ได้ไปเที่ยวเกาหลีต่างก็จะมีขนมและเครื่องดื่มกลับมาฝาก ซึ่งสินค้าตัวไหนที่รสชาติแปลก อร่อย ก็จะทำให้มีคนหาซื้อมาทานอีก แต่ในปัจจุบันก็มีซื้อป้อนเข้าขนมและเครื่องดื่มต่างๆเกิดขึ้นมาก หากใครจะนำขนมหรือเครื่องดื่มมาจากเกาหลีมาขายก็ควรสำรวจว่าสินค้านั้นมีขายมากหรือยัง โดยร้านค้าขนมยอดนิยมตัวอย่างเช่น Lotte Mart

5. อาหารสำเร็จรูป

ในแต่ละประเทศอาหารจะมีความแตกต่างอยู่แล้ว การนำอาหารสำเร็จรูปแปลกๆที่มีรสชาติดีก็น่าจะเป็นจุดขายได้ดี ซึ่งปัจจุบันอาหารสำเร็จรูปจากเกาหลีที่กำลังดังก็คือ มาม่าเผ็ดเกาหลี

6. กิมจิ

เมนูเครื่องเคียงของชาวเกาหลีที่นิยมอย่างมาก ปัจจุบันกิมจิก็มีเข้ามาขายในไทยหลายแบรนด์ แต่หากแบรนด์ไหนรสชาติอร่อย แตกต่างจากท้องตลาดการเลือกนำมาขายก็น่าสนใจ

7. สตรอเบอร์รี่

ที่เกาหลีด้วยเป็นเมืองที่มีอากาศหนาวทำให้มีสตรอเบอร์รี่เกิดขึ้นจำนวนมาก ซึ่งก็จะมีทั้งลูกเล็ก ลูกใหญ่ สายพันธุ์ที่ไม่เหมือนกัน การเลือกมาขายจึงควรเลือกสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ค่อยมีขายในเมืองไทย

8. ลูกพลับอบแห้ง

ของทานเล่นนี้อาจจะเห็นในเมืองไทยบ้าง แต่ก็ไม่ใช่ว่าทุกแบรนด์จะมีรสชาติที่เหมือนกัน

9. รองเท้า

รองเท้าที่เกาหลีจะมีราคาถูกกว่าที่ไทยโดยเฉพาะแบรนด์รองเท้า New Balance หรือ NB การเลือกนำมาเข้ามาขายในไทยในราคาที่ถูกลงก็น่าจะเป็นทางเลือกที่น่าสนใจ

10. ถุงเท้า

และปิดท้ายด้วยถุงเท้านำเข้าจากเกาหลี ซึ่งจะถุงเท้าขายในราคาถูก โดยสิ่งที่แตกต่างกันน่าจะเป็นลวดลายที่น่ารักและแปลกตา

การลดต้นทุน

1. บินตรงไปเลือกสินค้าและนำกลับมาขายเอง การเลือกที่จะไปซื้อที่เกาหลีเองเป็นทางเลือกหนึ่งที่ดีเพราะได้ของเร็ว ไม่เสี่ยง อีกทั้งยังมีข้อดีคือทำให้รู้จักตลาดสินค้าต่างๆมากขึ้น และยังทำให้ลดต้นทุนมากกว่าเดิม

2. วิธีการส่งไปรษณีย์จากเกาหลี สำหรับวิธีนี้เราจะต้องรู้จักร้านค้า หรือบริษัทที่อยู่เกาหลีเพื่อให้เกิดการประหยัดเวลาในการทำงาน

3. นำเข้าสินค้าผ่านบริษัทนำเข้า ปัจจุบันมีบริษัทนำเข้าสินค้ามากมายซึ่งการจะใช้บริการแต่ละบริษัทควรศึกษาถึงความน่าเชื่อถือ เพื่อลดความเสี่ยงต่างๆ

4. ขั้นตอนการนำสินค้าเข้าจากต่างประเทศ

ธุรกิจนำเข้าสินค้า

ส่วนใหญ่สินค้านำเข้ามานั้นจะเป็นสินค้าที่มีต้นทุนถูก เพราะฉะนั้นสินค้าส่วนใหญ่จึงหนีไม่พ้นสินค้าจากแดนมังกร (ประเทศจีน) ขนส่งผ่านกันมาทางเรือ ทางเครื่องบิน มักจะส่งตรงมาจากโรงงานเลยเพราะต้นทุนของสินค้าจะถูกกว่าตลาดทั่วไป

ระบบพิธีการนำเข้าทางอิเล็กทรอนิกส์ (E-Import)

เมื่อสินค้ามาถึงประเทศไทย ผู้นำเข้าต้องยื่นใบขนสินค้าและเอกสารที่เกี่ยวข้องสำหรับการนำเข้ากับเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ท่าที่นำเข้า การส่งมอบสินค้าที่นำเข้าจะได้รับการอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ศุลกากร หลังจากสินค้ามาถึงท่าและได้ชำระภาษีอากรเรียบร้อยแล้ว ผู้นำเข้ามีความรับผิดชอบในการเตรียมสินค้าเพื่อการตรวจสอบ และปล่อยสินค้าออกจากอารักขาของศุลกากร นอกจากนี้ในบางกรณี

ผู้นำเข้ายังต้องขอใบอนุญาตในการนำเข้าสำหรับสินค้า ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า สินค้าบางรายการต้องได้รับการอนุญาตให้นำเข้าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการนำเข้าสินค้า

เอกสารที่จำเป็นในการยื่นเพื่อดำเนินพิธีการทางศุลกากรเพื่อนำเข้าประกอบด้วย

1. ใบขนสินค้าขาเข้า (Import Entry Declaration)
2. ใบตราส่งสินค้า (B/L)
3. บัญชีราคาสินค้า (Invoice)
4. บัญชีรายละเอียดบรรจุหีบห่อ (Packing List)
5. ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตสำหรับสินค้าควบคุมการนำเข้า (License)
6. ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate Of Origin) กรณีขอลดหรือยกเว้น

อัตราอากรขาเข้า

7. เอกสารอื่น ๆ เช่น แคลคูลัส เอกสารแสดงส่วนผสม เป็นต้น

ขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการ

ภายใต้ระบบการนำเข้าแบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้นำเข้าหรือตัวแทนที่เกี่ยวข้องไม่จำเป็นต้องยื่นเอกสารที่เป็นกระดาษ เนื่องจากข้อมูลทั้งหมดโอนถ่ายแบบอิเล็กทรอนิกส์จากระบบ

คอมพิวเตอร์ของผู้นำเข้าไปสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรด้วยระบบ VAN หรืออินเทอร์เน็ต โดยทั่วไปขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการนำเข้า สินค้ามี 4 ขั้นตอนดังนี้

1. การโอนถ่าย และ/หรือ การยื่นข้อมูลใบขนสินค้า : ขั้นตอนแรกของพิธีการนำเข้าคือการสำแดงข้อมูลการนำเข้าและส่งข้อมูลไปยังกรมศุลกากร ให้บริษัทหรือตัวแทนออกของส่งข้อมูลเรือเข้า บัญชีรายการสินค้าและบัญชีรายละเอียดการบรรจุหีบห่อสู่ระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร หากไม่พบข้อผิดพลาด ระบบคอมพิวเตอร์จะตอบกลับไปยังบริษัทหรือตัวแทนนั้นๆ เมื่อสินค้ามาถึงท่าหรือสถานที่นำเข้า ผู้นำเข้าหรือตัวแทนต้องส่งข้อมูลใบขนสินค้าไปยังระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร

2. การตรวจสอบพิธีการสำแดงข้อมูล : ขั้นตอนที่ 2 คือการตรวจสอบพิธีการสำแดงข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่ผู้นำเข้ายื่นมา ในขั้นนี้ระบบของกรมฯจะแยกใบขนสินค้าเป็น 2 ประเภทคือ ใบขนฯให้ตรวจ และใบขนฯยกเว้นการตรวจ ผู้นำเข้าสามารถดำเนินการชำระภาษีอากรที่เกี่ยวข้องได้ทันที หากใบขนฯของตนเป็นใบขนฯยกเว้นการตรวจ

3. การชำระภาษีอากรนำเข้า : ขั้นตอนที่ 3 คือการชำระภาษีอากรและการวางประกันที่เกี่ยวข้อง ในปัจจุบัน สามารถชำระได้ 3 วิธี: ชำระที่กรมศุลกากร ชำระผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ และชำระที่ธนาคาร

4. การตรวจและการปล่อยสินค้า : ขั้นตอนสุดท้ายคือการตรวจและปล่อยสินค้าจากอารักขาของศุลกากร ผู้นำเข้ายื่นใบขนฯ กับใบเสร็จรับเงินที่คลังสินค้าเพื่อการปล่อยสินค้าในขั้นนี้ข้อมูลของสินค้าถูกตรวจสอบ ความถูกต้องโดยละเอียดเพื่อระบุว่าสินค้านี้ต้องผ่านการเปิดตรวจหรือยกเว้นการตรวจหากเป็นใบขนฯ ยกเว้นการตรวจ จะใช้เวลาไม่นานมาก หลังจากนั้นสถานะของการปล่อยสินค้าจะส่งผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ ไปทั้งที่ท่าเรือและที่ผู้นำเข้าหรือตัวแทน อย่างไรก็ตามในกรณีที่สินค้าต้องผ่านการตรวจสอบพิธีการ ท่าเรือจะเคลื่อนย้ายสินค้าเพื่อการตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากรก่อนการปล่อยสินค้าออกจากอารักขาศุลกากร

(แหล่งที่มา <http://www.goodfreight-th.com/>)

ขั้นตอนการนำเข้าสินค้าเขาทำกันอย่างไร?

ขั้นตอนที่หนึ่ง ยื่นข้อมูลใบขนสินค้า

หลังจากที่พ่อค้าแม่ค้าเตรียมเอกสารข้างต้นกันครบหมดแล้ว ต้องนำข้อมูลทั้งหมดมากรอกลงในระบบ Service counter เพื่อแปลงข้อมูลของสินค้าเข้าสู่ระบบของกรมศุลกากร

เมื่อขั้นตอนขั้นสู่กรมศุลกากรแล้ว ก็จะต้องตรวจความเรียบร้อยกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อดูว่า ชื่อและที่อยู่ของผู้นำเข้า เลขประจำตัวผู้เสียภาษี พิกัดอัตราศุลกากร และราคาของสินค้านั้น

มีความถูกต้องหรือไม่ ถ้าหากว่ามีข้อผิดพลาดก็จะต้องถูกส่งกลับมาแก้ไขใหม่ให้ถูกต้อง เมื่อข้อมูลทั้งหมดถูกต้องแล้วก็จะได้ เลขที่ขนสินค้าเข้า มาครอบครอง

ขั้นตอนที่สอง การตรวจสอบพิสูจน์ข้อมูลอย่างละเอียด

ขั้นตอนนี้สินค้าจะถูกสำรวจอย่างละเอียดตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ของกรมศุลกากร โดยขั้นนี้สินค้าจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภทด้วยกัน

1. ใบขนสินค้าขาเข้าประเภทที่ไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ (Green Line) ซึ่งถ้าสินค้าอยู่ในประเภทนี้ พ่อค้าแม่ค้าสามารถนำใบขนสินค้าขาเข้า ไปชำระภาษีอากร และวางประกันที่เกี่ยวข้อง ที่กรมศุลกากรได้เลย

2. ใบขนสินค้าขาเข้าประเภทที่ต้องตรวจสอบพิธีการ (Red Line) ในส่วนของใบขนสินค้าประเภทนี้ พ่อค้าแม่ค้าต้องนำใบขนสินค้าไปติดต่อกับหน่วยงานประเมินอากรของท่านที่นำเข้าสินค้านั้นๆ ก่อนจนกลายเป็นสินค้าแบบ Green Line

ขั้นตอนที่สาม การตรวจและการปล่อยสินค้า

เมื่อเสร็จสิ้นการตรวจสอบ และจ่ายเงินค่าภาษีอากรเรียบร้อยแล้ว ทุกอย่างจะถูกส่งต่อไปที่ท่าเรือ โดยข้อมูลของสินค้าก็จะต้องถูกตรวจสอบอีกครั้ง บางรายอาจจะต้องโดนเปิดสินค้าเพื่อตรวจสอบอีกรอบก็ได้ที่มา : <http://blog.sellzuki.com/import-product/>

พิธีการศุลกากรนำเข้าทางเรือ

กรมศุลกากรได้พัฒนานำระบบอิเล็กทรอนิกส์ มาใช้ในการบริการผ่านพิธีการศุลกากรซึ่งปัจจุบันเรียกว่าระบบ TCS ผู้ประสงค์จะดำเนินการผ่านพิธีการศุลกากรทางอิเล็กทรอนิกส์จะต้องทำการลงทะเบียนกับกรมศุลกากร เพื่อบันทึกข้อมูลไว้ในฐานข้อมูลระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร ซึ่งผู้ที่ลงทะเบียนแล้วสามารถเข้าสู่ระบบการผ่านพิธีการศุลกากรทางคอมพิวเตอร์ของตนเองหรือผ่าน SERVICE COUNTER ของเอกชนหรือที่จุดให้บริการของกรมศุลกากร ณ จุดนำเข้า-ส่งออก

การลงทะเบียนกับกรมศุลกากรต้องเตรียมเอกสารดังต่อไปนี้

1. คำร้องขอลงทะเบียนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกของ (ตามแบบที่กรมศุลกากรกำหนด)
2. บัตรประจำตัวประชาชน
3. สำเนาทะเบียนบ้าน
4. บัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากร หรือหลักฐานการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

5. ประกาศนียบัตรผ่านการอบรมหลักสูตรตัวแทนออกของ จากสถาบันวิทยาการศุลกากร สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร จากสมาคมหรือสถาบันที่กรมศุลกากรรับรอง หรือ ประกาศนียบัตรผ่านการอบรมหลักสูตรผู้ชำนาญการศุลกากร จากสถาบันวิทยาการศุลกากร สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร

6. หนังสือรับรองการเป็นพนักงาน/ลูกจ้างของตัวแทนออกของ (ยกเว้นบุคคลที่มีบัตรผ่านพิธีการศุลกากร หรือบัตรผู้ช่วยปฏิบัติพิธีการศุลกากร และได้ผ่านการอบรมและทดสอบ จากสถาบันวิทยาการศุลกากรตามประกาศกรมศุลกากรที่ 13/2549 ภายในวันที่ 31 ธันวาคม 2551

7. รูปถ่ายหน้าตรงขนาด 1 นิ้ว จำนวน 1 รูป ซึ่งถ่ายไว้ไม่เกิน 6 เดือน

8. สำเนาเอกสารตามข้อ (2) - (5) อย่างละหนึ่งชุด พร้อมลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้อง

โดยยื่นคำร้องที่ ส่วนทะเบียนและสิทธิพิเศษ สำนักมาตรฐานพิธีการและราคา ศุลกากร กรมศุลกากรหรือยื่นผ่านสำนักงานศุลกากร หรือด่านศุลกากร ทั้งนี้ผู้ลงทะเบียนจะสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการออกของได้สามปีนับแต่วันที่ได้รับอนุญาต

พิธีการศุลกากรนำเข้าทางเรือ

1. ผู้นำเข้าต้องยื่นแบบ กศก. 99/1 ใบขนสินค้าขาเข้าพร้อมแบบแสดงรายการภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับการนำเข้าสินค้าทั่วไปทุกประเภท ยกเว้นสินค้าที่กรมศุลกากรกำหนดให้ใช้ใบขนฯประเภทอื่น

2. เอกสารที่ควรจัดเตรียมในการนำเข้าสินค้า

1. สำหรับพิธีการชำระอากร พิธีการวางประกัน พิธีการขนถ่ายข้างลำ พิธีการคลัง สินค้าทัณฑ์บน ประเภทร้านค้าปลอดอากร ต้องมีเอกสารประกอบ ได้แก่

1. ต้นฉบับใบขนสินค้าขาเข้า (กศก. 99/1) พร้อมสำเนา 1 ฉบับ เว้นแต่กรณี ที่กรมศุลกากรกำหนดให้มีการจัดทำคู่ฉบับเพิ่ม เช่น สำหรับการนำเข้า อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด การนำเข้าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ต้องส่ง เงินเข้ากองทุนน้ำมัน กรณีดังกล่าวต้องมีสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า 2 ฉบับ
2. ใบส่งปล่อยสินค้า (กศก. 100/1)
3. บัญชีราคาสินค้า (Invoice)
4. บัญชีรายละเอียดบรรจุหีบห่อ (Packing List)
5. ใบตราส่งสินค้า (Bill of Lading)
6. ใบแจ้งยอดเบี้ยประกัน (Insurance Premium Invoice)
7. ใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตสำหรับสินค้าควบคุมการนำเข้าได้จาก

www.customs.go.th เลือกรายการของควบคุมการนำเข้า-ส่งออก

8. ใบรับรองแหล่งกำเนิดสินค้า (Certificate of Origin) กรณีขอลดอัตราอากร
 9. เอกสารอื่น ๆ เช่น เอกสารแสดงส่วนผสม คุณลักษณะและการใช้งานของสินค้าเกิดตาล็อก เป็นต้น
 2. พิธีการหลายเที่ยวเรือ ต้องเพิ่มพิมพ์เขียว (BLUE PRINT) แบบแปลน แบบพิมพ์หรือเอกสารประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาให้ทำใบขนสินค้าหลายเที่ยวเรือ
 3. พิธีการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิต้องเพิ่มสำเนาใบขนสินค้าขาเข้า (กศก.99/1) อีก 1 ฉบับ
 4. พิธีการส่งเสริมการลงทุนต้องหนังสืออนุมัติให้ยกเว้นหรือลดหย่อนอากรจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
 5. พิธีการสินค้าส่งกลับ (RE-EXPORT) มี 2 กรณีดังนี้ คือ
- กรณีสินค้าอยู่ในอารักขาของศุลกากร ต้องเพิ่มเอกสารดังนี้ คือ
1. คำร้องขอผ่อนผันทำใบขนสินค้าส่งกลับ ชำระอากร 1 ใน 10
 2. ใบขนสินค้าขาออก (กศก.101/1) พร้อมเอกสารประกอบ
 3. คำร้องขอผ่อนผันทำใบขนสินค้าส่งกลับ ขอคืนอากร 9 ใน 10
 4. ใบขนสินค้าขาออก (กศก.101/1) พร้อมเอกสารประกอบ
 6. พิธีการนำของออกจากเขตอุตสาหกรรมส่งออก (EPZ) ต้องเพิ่มเอกสารดังนี้ คือ
1. แบบ กนอ. 02-1 กรณีสินค้านำเข้าเป็นวัตถุดิบ
 2. แบบ กนอ. 02-1 และ กนอ.101 กรณีสินค้านำเข้าเป็นเครื่องจักร อุปกรณ์เครื่องมือและเครื่องใช้ รวมทั้งส่วนประกอบของสินค้านี้ดังกล่าวที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าหรือการค้าเพื่อส่งออก

ขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการนำเข้าสินค้าทางเรือ

1. ผู้นำเข้าหรือตัวแทนจัดเตรียมข้อมูลใบขนสินค้าเข้าสู่เครื่องคอมพิวเตอร์ของตนเองหรือผ่าน Service Counter และให้ผู้นำเข้าหรือตัวแทนส่งข้อมูลใบขนสินค้ามายังเครื่องคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากรระบบคอมพิวเตอร์กรมศุลกากรจะตรวจสอบข้อมูลกับแฟ้มข้อมูลอ้างอิง การอนุมัติ/อนุญาต เกี่ยวข้องและตรวจสอบบัญชีสินค้าสำหรับเรือโดยอัตโนมัติผ่านระบบคอมพิวเตอร์
2. การตรวจสอบสินค้านำเข้าระบบบริหารความเสี่ยง (Risk Management) มาใช้ในการสั่งการตรวจตามเงื่อนไขที่หน่วยงานศุลกากรกำหนดไว้ในระบบ Profile เพื่อจัดกลุ่มใบขนสินค้าเป็น 2 กลุ่ม คือ ให้เปิดตรวจ (Red Line) หรือให้ยกเว้นการตรวจ (Green Line) เมื่อระบบตรวจสอบเสร็จแล้วจะกำหนดเลขที่ใบขนสินค้า

และสั่งการตรวจให้อัตโนมัติ พร้อมกับแจ้งตอบกลับไปยัง ผู้ประกอบการทราบผ่านทางอิเล็กทรอนิกส์และแจ้งโรงพักสินค้าหรือท่าเทียบเรือทราบถึงผลการสั่งการตรวจจากศุลกากร

1. กรณีขเว้นการตรวจ ผู้ประกอบการสามารถติดต่อโรงพักสินค้าหรือท่าเทียบเรือรับมอบสินค้าได้ทันที

2. กรณีให้เปิดตรวจ ผู้ประกอบการสามารถติดต่อโรงพักสินค้าหรือท่าเทียบเรือเพื่อเตรียมของเพื่อตรวจแล้วติดต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรเพื่อตรวจปล่อยสินค้า

3. การชำระและวางเงินประกันค่าภาษีอากร ผู้ประกอบการสามารถเลือกชำระและวางเงินประกันที่สำนักงานศุลกากรหรือชำระและวางเงินประกันผ่านธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Payment) ได้

4. การวางค้ำประกันค่าภาษีอากร ผู้ประกอบการสามารถเลือกวางค้ำประกันที่สำนักงานศุลกากรหรือวางค้ำประกันผ่านธนาคารทางอิเล็กทรอนิกส์ (e-Guarantee) ได้

5. การตรวจปล่อยสินค้าขาเข้า เป็นการตรวจ ณ ท่าที่ระบุในบัญชีสินค้าว่ามีชื่อส่งของถึงแต่ผู้ประกอบการสามารถแจ้งความประสงค์ขอขนย้ายสินค้าไปตรวจปล่อยนอกเขตท่าที่นำเข้าได้แต่ต้องแจ้งล่วงหน้าในขั้นตอนจัดเตรียมใบขนสินค้าก่อนส่งมายังระบบคอมพิวเตอร์ของกรมศุลกากร

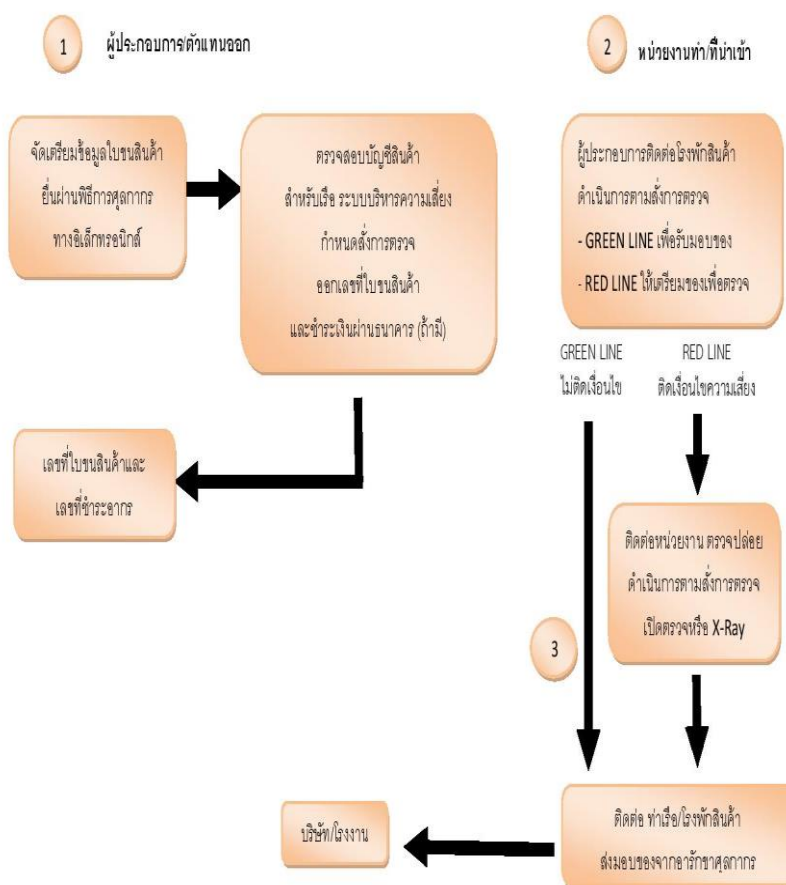
3. ผู้นำของเข้่านำใบขนสินค้าพร้อมใบเสร็จเสียภาษีอากร เอกสาร Deliver Order (D/O) ไปดำเนินการตรวจปล่อยสินค้าในท่าเรือและขนถ่ายสินค้านำเข้ามาที่โกดังหรือโรงงาน หรือบริษัท

4. ผู้นำเข้าหรือตัวแทนต้องจัดเก็บข้อมูลบัญชีราคาสินค้าในรูปของสื่อคอมพิวเตอร์เป็นเวลาไม่น้อย 6 เดือน เพื่อใช้สำหรับการตรวจสอบใบขนสินค้าหลังการตรวจปล่อย โดยให้สามารถจัดพิมพ์เป็นรายงานเมื่อกรมศุลกากรร้องขอ ดังนี้

1. IMPORT/EXPORT INVOICE LIST BY DECLARATION ITEM
2. IMPORT/EXPORT INVOICE LIST BY INVOICE ITEM
3. IMPORT/EXPORT INVOICE LIST

กระบวนการนำเข้าทางอิเล็กทรอนิกส์

ภาพที่ 3.7 กระบวนการนำเข้าสินค้า

5. มาตรฐานการนำเข้าผลิตภัณฑ์อูมิเนียม

มีระบบมาตรฐานอูมิเนียมอยู่หลายมาตรฐานที่กำหนดรายละเอียด, ระบุชื่อ และกำหนดคุณสมบัติของอูมิเนียมอัลลอยด์เหมือนกับโลหะอื่นๆ มาตรฐานที่โดดเด่นสำหรับอูมิเนียมคือ ของยุโรป

EN (Euronorm), สหรัฐอเมริกา SAE และ ASTM, ญี่ปุ่น JIS, แบบสากล ISO, และมาตรฐานของประเทศ BRIC: จีน GB และ YB, อินเดีย IS, บราซิล NBR, และ รัสเซีย GOST.

อลูมิเนียมมาตรฐาน Euronorm ใช้ตัวเลข 4 หลักในการระบุอัลลอยด์ และ 5 หลักในการระบุอัลลอยด์จากการหล่อ และยังเหมือนกับมาตรฐานอลูมิเนียมของ ISO และ วิธีเชิงตัวเลขของสหรัฐอเมริกา ที่ใช้การระบุชื่อของอัลลอยด์ด้วยตัวเลข 4 หลัก ซึ่งนี้เป็นระบบการระบุชื่อที่เข้าใจกันในระดับสากลที่ออกโดยสมาคมอลูมิเนียม (The Aluminum Association) ในสหรัฐอเมริกา ระบบ Aluminum Association (AA) ใช้ได้เฉพาะกับอลูมิเนียม และนี่ยังเป็นพื้นฐานของมาตรฐานอลูมิเนียม และการระบุชื่อทั่วโลก ตัวอย่างเช่น ส่วนประกอบทางเคมีมีข้อจำกัดอยู่แค่เพียงมาตรฐานอลูมิเนียมของ Euronorm โดยเหมือนกับของสมาคมอลูมิเนียมเมื่อทำการเทียบเท่าอัลลอยด์

ตัวอักษรด้านหน้าที่ใช้ระบุชื่อของมาตรฐานจากสมาคมอลูมิเนียมคือ AA หรือ ENAW มาตรฐานอลูมิเนียมของยุโรป ในระบบของยุโรปคือตัวอักษร “AB” หมายถึงไม่สามารถทำการหลอมซ้ำได้, “AC” หมายถึงผลิตภัณฑ์จากการหล่อ, “AM” a cast master alloys, ตัวอักษร “AW” ผลิตภัณฑ์ที่ใช้ผลิต เช่น EN AW-1050 ตัวอักษร “A” ที่ตามหลังจะแสดงว่าอัลลอยด์นั้นได้มีการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยจากบางประเทศ เช่น EN AW-6005A

ในอลูมิเนียมอัลลอยด์ AA มีตัวเลขสี่หลัก โดยมีความหมายในแต่ละหลักคือ หลักที่1: ส่วนประกอบหลักในอัลลอยด์, หลักที่2 และ3: ระบุธาตุที่ผสมเข้าไป (ตัวเลขเป็นการบ่งบอกธาตุผสม), หลักที่4: บ่งบอกการผลิตเช่น การหล่อ(0) หรือจากแท่งอินกอต(1,2)

ระบบการจำแนกอื่นๆที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือ Unified Numbering System (UNS) ระบบ UNS เป็นระบบที่ครอบคลุมระบบของโลหะผสมทั้งหมด สำหรับอลูมิเนียมผสม ระบบนี้เป็นระบบหลักในการปรับปรุงระบบการระบุชื่อของสมาคมอลูมิเนียมให้เข้ากับรูปแบบของ UNS หมายเลข UNS ในระบบของสมาคมอลูมิเนียม กำหนดโดยการใช้หมายเลขสามหลักหน้าจุดทศนิยม และเพิ่ม A9 (หมายถึง อลูมิเนียมผสม) และหลักจะแสดงให้เห็นถึงชนิดของอัลลอยด์ สำหรับอัลลอยด์ที่ไม่มีตัวอักษรด้านหน้าตัวเลขหลักถัดไปจาก A9 คือ 0, ถ้าเป็น A จะกลายเป็น 1, ถ้าเป็น B จะกลายเป็น 2 และต่อด้วยหลักที่สี่ ดังนั้นในระบบ UNS 356.0 จะกลายเป็น A90356, A356.0 จะกลายเป็น A91356, C356.0 จะกลายเป็น A93356 และอื่นๆ

กรรมวิธีผลิตอลูมิเนียม คือนำไปถลุงโดยนำแร่บอกไซต์ที่มีสินแร่ประมาณ 55-60% มาสกัดเอาอลูมิเนียม(Alumina) ออกเสียก่อนโดยการป่นแร่ ให้เป็นผงละเอียดแล้วนำมาเข้าเครื่องคั่นกับน้ำยาโซดาไฟอย่างเข้มข้น (NaOH) สารจะถูกต้มในหม้อพิเศษ(Autoklaven)ซึ่งปิดสนิทภายใต้ความกดดันประมาณ 7 บรรยากาศ อุณหภูมิ180 องศาเซลเซียสในการนี้สารที่เจือปนอยู่จะถูกแยกออกไป

โดยการกรองและนำไปเผาหรืออบให้แห้งในเตาหมุนด้วยอุณหภูมิ 1300 องศาเซลเซียสไถ่น้ำที่ติดอยู่ในโมเลกุลของอลูมินาออกก็จะได้อลูมินาบริสุทธิ์ หรืออลูมิเนียมออกไซด์นี้จะถูกแยกด้วยไฟฟ้าในเตาไฟฟ้าอีก ในการนี้อุณหภูมิออกไซด์จะต้องอยู่ในสภาพหลอมเหลวแต่เนื่องจากจุดหลอมเหลวของสารชนิดนี้สูงมาก(2000องศาเซลเซียส) เขาจึงต้องใช้สารผสมที่เรียกว่าคลีโอไลต์(Cryolite) ซึ่งมีจุดหลอมเหลวอยู่ประมาณ900องศาเซลเซียสปนลงไปเพื่อให้อลูมินาหลอมตัวได้ง่ายการแยกด้วยเตาไฟฟ้าจะใช้อุณหภูมิประมาณ 900-950องศาเซลเซียสอลูมิเนียมจะแยกไปจับอยู่ที่ขั้วลบเป็นอลูมิเนียมบริสุทธิ์ สิ้นแร่บอกไซด์ 4 ตันจะให้ผลึก

อลูมินาประมาณ 2 ตันและจะให้โลหะอลูมิเนียมประมาณ 1 ตัน การถลุงอลูมิเนียมด้วยไฟฟ้าต้องใช้กำลังงานไฟฟ้ามากและต้องเป็นกำลังไฟฟ้าราคาถูกกล่าวกันว่า การที่จะถลุงให้ได้อลูมิเนียม 1 ตันนั้นต้องใช้ไฟฟ้าจำนวน18,000 กิโลวัตต์ต่อชั่วโมง เสียเวลาถลุงทั้งหมด 120 ชั่วโมง ใช้ ไฟฟ้าขนาดแรงดัน 5-6 โวลต์ ปริมาณกระแส 20,000-70,000 แอมแปร์ อลูมิเนียมในสมัยแรกๆ ที่มนุษย์รู้จักถลุงใช้มิได้ถลุงด้วยไฟฟ้า แต่ถลุงด้วยปฏิกิริยาเคมีอื่นๆ ต้นทุนการผลิตก็สูงมาก ในรัชสมัยพระเจ้าบรมโกศไปเสียนมหาราชของฝรั่ง อลูมิเนียมมีราคาสูงกว่าทองคำภษณะต่างๆที่ใช้ในพระราชวังสมัยนั้นนิยมท้าวอลูมิเนียม เพราะ เป็นโลหะหายาก อลูมิเนียมเพิ่งจะใช้เป็นโลหะราคาถูกเมื่อมนุษย์รู้จักถลุงด้วยไฟฟ้าเมื่อประมาณ 70 ปีมานี้เอง

การนำอลูมิเนียมไปใช้งาน

เนื่องจากอลูมิเนียมมีความหนาแน่นน้อยน้ำหนักเบาและมีความแข็งแรงสูงจึงนำไปใช้ทำเครื่องใช้ต่างๆเครื่องบิน ยานอวกาศ จรวด จีปนาอวซ์ เป็นวัสดุก่อสร้าง เช่น ท่อ แผ่นหลังคา กรอบโครงหน้าต่าง ประตูบันได ในวงการอุตสาหกรรมใช้ทำถังภาชนะและถังรถบรรทุกเคมีภัณฑ์ และน้ำมัน ในวงการไฟฟ้าใช้ทำสายเคเบิลไฟฟ้าแรงสูง อลูมิเนียมบริสุทธิ์ ใช้ทำแผ่นสะท้อนในแฟลชถ่ายรูป งานสะท้อนแสง ในคอมไฟ ไฟหน้ารถยนต์ นอกจากนี้อลูมิเนียมยังใช้ทำโลหะผสม เช่นทำโลหะ Alnico ซึ่งเป็นโลหะแม่เหล็ก นิยมใช้ทำลำโพงวิทยุ แม่เหล็กที่ประสมอลูมิเนียมสามารถชุบผิวให้แข็งด้วยกรรมวิธี Nitriding แผ่นอลูมิเนียมที่รีดบางๆ เรียกว่า Aluminum Foil เช่นซองห่อบุหรี่ และใช้เป็นวัสดุหีบห่อเพื่อความสวยงาม และทำคอนเดนเซอร์วิทยุ

ประโยชน์ของอลูมิเนียม

อลูมิเนียมมีประโยชน์มากมายเห็นได้ทั่วไปนอกจากที่กล่าวมาแล้วยังใช้ทำภาชนะหุงต้ม และหีบห่อเช่น หม้อ กระทะ ถาด จาน ช้อน การระมัด แก้ว ฯลฯ

การกัดกร่อน

อลูมิเนียมบริสุทธิ์มีเม็ดเกรนละเอียด คงสม่ำเสมอดีมากโอกาสที่จะถูกกัดกร่อน

ด้วยสาเหตุจาก เม็ดเกรนในโลหะนั้นไม่มีเลย ยิ่งกว่านั้นบนผิวจะมีฟิล์ม อลูมิเนียมออกไซด์บางๆ ติดอยู่ซึ่งเป็นฟิล์มที่ป้องกันการกัดกร่อนจากบรรยากาศปกติจึงไม่มีเลย

วิธีป้องกันการกัดกร่อนอลูมิเนียมโดยวิธีเคมี เรียกว่า วิธีอีลอกซาน(Eloxal)

วิธีอีลอกซาน(Eloxal) การทำอีลอกซานให้น้ำชิ้นงานอลูมิเนียมนั้นมาแขวนเป็นขั้วบวกให้ แผ่นตะกั่วเป็นขั้วลบนำกรดกำมะถันเจือจางเป็นอิเล็กโตไลต์ผ่านกระแสไฟตรงเข้าไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง กระแสไฟฟ้าจะทำให้ผิวชิ้นงานอลูมิเนียม ณ ขั้วบวกเปลี่ยนเป็นอลูมิเนียมออกไซด์ คือฟิล์ม บางๆปกปิดผิวอยู่โดยรอบโดยที่ขนาดของงานยังคงเดิมและชั้นฟิล์มอลูมิเนียมออกไซด์จะแข็งแรงกว่า อลูมิเนียมแท้ๆ แม้จะหักหรือฉีกชิ้นงานนั้นอย่างไรฟิล์มนี้ก็จะไม่หลุดหรือแยกออกมาเลย มีความ คงทนต่อการกัดกร่อนและไม่เป็นตัวนำไฟฟ้า อลูมิเนียมและโลหะผสมอลูมิเนียมที่ใช้ด้วยกันตาม บ้านเรือนทั่วๆไปได้แก่กรอบประตู หน้าต่าง มู่ลี่ ภาชนะเครื่องใช้ตลอดจน กระทะ ตอนบนของ ขวดใส่นมทำด้วยแผ่นอลูมิเนียมบางๆ อลูมิเนียมมีความเหมาะสมที่ใช้ทำเป็นกระทะเพราะ นำ ความร้อนได้ดี และก็เป็นตัวนำไฟฟ้าที่ดีด้วย ประกอบกับมีน้ำหนักบางจึงนำมาใช้ประโยชน์ใช้เป็น สายไฟฟ้าจึงพาดไปตามเสาไฟฟ้าได้เป็นอย่างดีและแพร่หลายมาก

มาตรฐานการทดสอบ

ทางศูนย์ฯ ดำเนินการทดสอบ 2 มาตรฐาน คือ

1. มอก. 744-2530 : วงกบและกรอบบานสำหรับหน้าต่างอะลูมิเนียม

มีรายการตรวจสอบดังนี้

- 1) การรั่วซึมของน้ำ
- 2) การรั่วซึมของอากาศ
- 3) ความต้านแรงลม (การแอ่นตัว)
- 4) แรงที่ใช้เปิดสำหรับหน้าต่างบานเลื่อน
- 5) การรับแรงพิสัย

มาตรฐาน มอก. 744-2530 [download]

2. มอก. 829-2531 : วงกบและกรอบบานสำหรับประตูอะลูมิเนียม

มีรายการตรวจสอบดังนี้

- 1) การรั่วซึมของน้ำ
- 2) การรั่วซึมของอากาศ
- 3) ความต้านแรงลม (การแอ่นตัว)
- 4) แรงที่ใช้เปิดประตู
- 5) ความต้านทานแรงที่ใช้ในการเปิดประตูบานเลื่อน

6) ความทนทานเมื่อเจอแรงกระแทก

มาตรฐาน มอก. 829-2531 [download]

- สัญลักษณ์การแสดงกลุ่มอลูมิเนียมแบบขึ้นรูป
- อลูมิเนียมที่มีความบริสุทธิ์มากกว่า 99.00% แทนด้วย 1xxx
- Copper (Cu) ทองแดง แทนด้วย 2xxx
- Manganese (Mn) แมงกานีส แทนด้วย 3xxx
- Silicon (Si) ซิลิกอน แทนด้วย 4xxx
- Magnesium (Mg) แมกนีเซียม และ Silicon (Si) ซิลิกอน แทนด้วย 6xxx
- Zinc (Zn) สังกะสี แทนด้วย 7xxx
- ธาตุอื่นๆ เช่น Nickel (Ni) นิกเกิล , Titanium (Ti) ไททาเนียม, Chromium (Cr) โครเมียม, Bismuth (Bi) บิสมัท และ Lead (Pb) ตะกั่ว แทนด้วย 8xxx
- 9xxx หมายถึง ยังไม่มีใช้

หลักที่ 1 ในการแสดงหมวดหมู่ของโลหะผสม ตัวเลขหลักแรกถือว่าเป็นสัญลักษณ์ที่มีความสำคัญมากที่สุด ใน 8 กลุ่ม ตัวอย่างเช่น 1xxx แทนถึงโลหะอลูมิเนียมหมวดที่มีความบริสุทธิ์มากกว่าร้อยละ 99.00 โดยน้ำหนัก

หลักที่ 2 ตัวเลขหลักนี้เป็นหลักที่ใช้แทนถึงโลหะอลูมิเนียมที่ถูกเปลี่ยนแปลงปริมาณโดยการนำไปผสมเข้ากับโลหะชนิดอื่นๆ ตัวอย่างเช่น 2024 มีสัดส่วนของส่วนผสมคือ 4.5Cu, 1.5Mg, 0.5Si และ 0.1Cr เมื่อเปลี่ยนตัวเลขเป็น 2218 ปริมาณสัดส่วนจะถูกเปลี่ยนเป็น 4.0Cu, 2.0Ni, 1.5Mg และ 0.2Si ซึ่งเป็นการผสมด้วย Ni แทนการใช้ Cr

หลักที่ 3 และ 4 เป็นตัวเลขชี้แสดงถึงชนิดย่อยของโลหะผสมชนิดเดียวกัน ในปริมาณสัดส่วนของส่วนผสมที่มีค่าต่างกัน ตัวอย่างเช่น 2014 มีสัดส่วนของส่วนผสมคือ 4.4Cu, 0.8Si, 0.8Mn และ 0.4Mg เมื่อเปลี่ยนตัวเลขเป็น 2017 ปริมาณสัดส่วนจะถูกเปลี่ยนเป็น 4.0Cu, 0.8Si, 0.5Mn และ 0.1Cr

อลูมิเนียมที่ถูกนำมาใช้งานในด้านการค้ำยัน มากกว่า 99%เป็นอลูมิเนียมบริสุทธิ์ที่มีความบริสุทธิ์อยู่ในช่วง 99.30%-99.70% ซึ่งวัสดุในช่วงดังกล่าวเหมาะสำหรับนำมาทำแผ่นสะท้อนแสง และเป็นตัวนำไฟฟ้าได้ดีสำหรับงานในด้านไฟฟ้า

อลูมิเนียมผสมทองแดง (2xxx) เป็นอลูมิเนียมที่ถูกผสมด้วยทองแดง เหมาะสำหรับการถูกนำไปใช้งานทางด้านความร้อน ซึ่งทองแดงสามารถละลายได้ในอลูมิเนียมสูงสุดที่ 5.65% ณ อุณหภูมิ 548 องศาเซลเซียส และความสามารถในการละลายจะลดลงเมื่อมีอุณหภูมิที่สูงขึ้น โดย ณ

อุณหภูมิ 200 องศาเซลเซียส ความสามารถในการละลายของทองแดงจะลดลงเหลือประมาณ 0.5% อลูมิเนียมผสมแมงกานีส (3xxx) เป็นอลูมิเนียมที่ถูกผสมเข้ากับแร่แมงกานีส ซึ่งหากเพิ่มแร่แมงกานีสที่ 1.2% จะได้วัสดุโลหะผสมที่ค่อนข้างมีความแข็งแรง เหมาะสำหรับนำไปใช้งานในด้านการผลิตโครงสร้างที่ต้องการความทนทาน

อลูมิเนียมผสมซิลิกอน (4xxx) ส่วนมากพบในรูปอลูมิเนียมผสม ที่ถูกผสมพร้อมกันด้วยแร่ซิลิกอน และแร่อื่นๆ ในอัตราส่วนน้อยกว่า ตัวอย่างเช่น อลูมิเนียมผสมที่มีอัตราส่วน ซิลิกอน 11.0-13.5% ทองแดง 0.5-1.3% สังกะสี 0.5% เหล็ก 1% แมกนีเซียม 0.8-1.3% และนิกเกิล 0.5-1.3% เหมาะในการนำไปใช้สำหรับงานที่ต้องการการทนทานต่อความร้อน ได้แก่ ลูกสูบ ระบายความร้อน ห้องเครื่องและก้านสูบ เป็นต้น

อลูมิเนียมผสมแมกนีเซียม (5xxx) เป็นอลูมิเนียมที่ผสมเข้ากับแร่แมกนีเซียม โดยที่ส่วนมากแล้วมักใช้แร่อื่นๆ ผสมร่วมกัน เนื่องจากแร่แมกนีเซียมมีความสามารถในการละลาย รวมถึงการหลอมรวมกับอลูมิเนียมต่ำ หากนำมาใช้เป็นส่วนผสมมากจะทำให้วัสดุเปราะ แตกหักได้ง่ายและแข็ง จึงสามารถพบอลูมิเนียมที่ผสมเข้ากับแมกนีเซียมในอัตราส่วนที่มากได้ค่อนข้างน้อย อลูมิเนียมผสมแมกนีเซียมกับซิลิกอน (6xxx) เป็นอลูมิเนียมผสมที่มีสัดส่วนและปริมาณโดยทั่วไปคือ แมกนีเซียม 0.6-1.2% และซิลิกอน 0.4-1.3% ซึ่งถือว่าเป็นส่วนผสมที่มีอัตราส่วนน้อย โดยโลหะผสมดังกล่าวสามารถทำการเพิ่มความแข็งแรงด้วยการเติมสัดส่วนของโครเมียมหรือทองแดงเข้าไปได้

อลูมิเนียมผสมสังกะสี (7xxx) เป็นอลูมิเนียมผสมที่ถูกนำมาผสมเข้ากับแร่สังกะสี รวมทั้งแร่อื่นๆ ในปริมาณเล็กน้อย ได้แก่ แมกนีเซียม เป็นกลุ่มอลูมิเนียมที่มีคุณสมบัติเด่นในด้านความแข็งแรงและมีความทนทานสูง จึงมักถูกนำไปใช้ในงานด้านการผลิตยานอวกาศ และ โครงสร้างที่มีขนาดใหญ่ เป็นต้น

อลูมิเนียมผสมแร่อื่นๆ (8xxx) เป็นอลูมิเนียมที่ถูกนำมาผสมเข้ากับแร่ผสมชนิดอื่นๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไปข้างต้น ได้แก่ โครเมียม นิกเกิล บิสมาท ตะกั่วและไททาเนียมประโยชน์ อลูมิเนียม

1. ด้านการก่อสร้าง

เนื่องจากอลูมิเนียมเป็นวัสดุที่มีน้ำหนักเบา มีคุณสมบัติคงทน สามารถนำไปใช้งานทดแทนเหล็ก และไม้ได้เป็นอย่างดีคืออลูมิเนียมจึงได้ถูกนำมาใช้เป็นวัสดุตกแต่งในงานต่างๆ รวมถึงใช้เป็นโครงสร้าง ทั้งโครงสร้างเสา โครงสร้างสำหรับใช้ในการประกอบประตู หน้าต่าง บันได ราวกันรั้ว และอื่นๆ

2. ด้านการขนส่ง

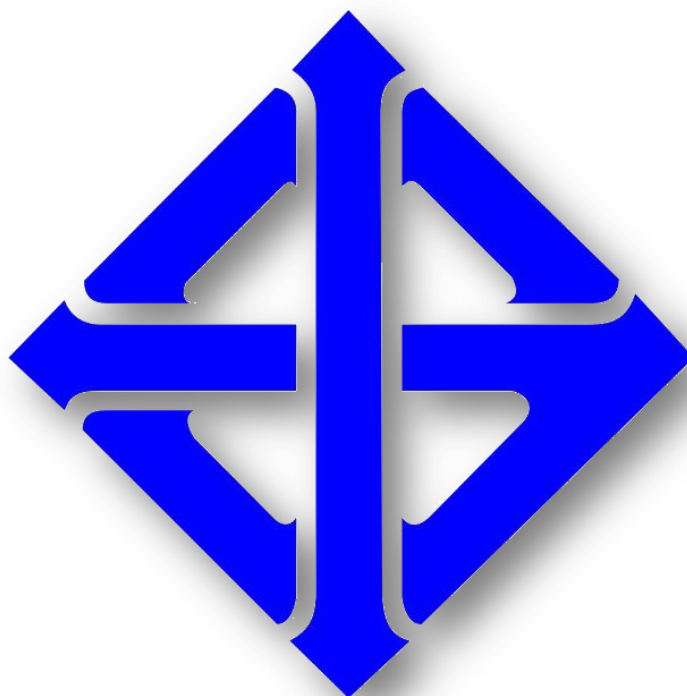
เนื่องจากคุณสมบัติที่โดดเด่นของอลูมิเนียมคือ มีน้ำหนักเบา และไม่เกิดสนิม มีอายุการใช้งานที่ค่อนข้างยาวหากเทียบกับวัสดุชนิดอื่นๆ และสามารถทนต่อแรงกดแรงกระแทกได้มาก อลูมิเนียมจึงมักถูกนำมาใช้งานเป็นโครงสร้างสำหรับอุตสาหกรรมรถยนต์ ใช้เป็นชิ้นส่วนรถยนต์ รถไฟ เครื่องบิน และยานพาหนะอื่นๆ

3. ด้านการบรรจุภัณฑ์

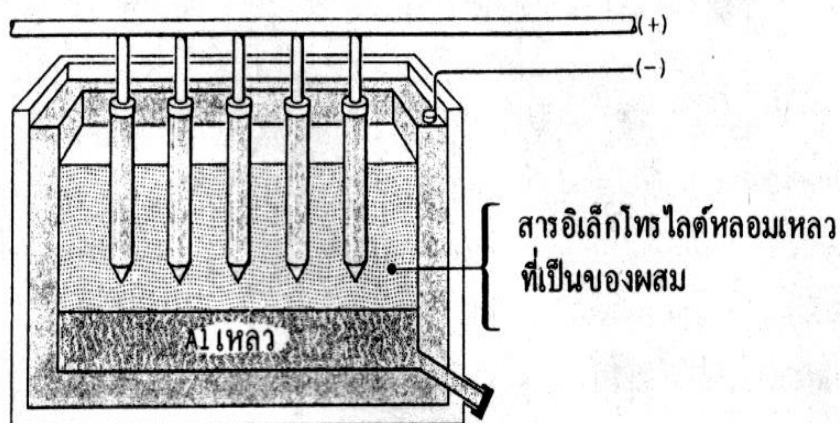
อลูมิเนียมเป็นโลหะที่มีคุณสมบัติทนต่อการกัดกร่อนและทนต่อความร้อนได้ดี ไม่เกิดสนิม และทำปฏิกิริยากับอาหารหรือสารเคมีต่างๆ ได้ยาก จึงนิยมนำถูกมาผลิตเป็นภาชนะสำหรับการประกอบอาหารและเป็นบรรจุภัณฑ์สำหรับบรรจุอาหาร ได้แก่ กระป๋องบรรจุอาหาร กระทะ จาน ชาม หม้อ และฟอยล์ครอบอาหาร เป็นต้น

4. ด้านอุตสาหกรรมไฟฟ้า

อลูมิเนียมเป็นวัสดุที่สามารถนำไฟฟ้าได้ดี มีความคงทน มีน้ำหนักเบาและไม่เกิดสนิม จึงถูกพิจารณานำมาใช้สำหรับทำสายไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ และส่วนประกอบวงจรอิเล็กทรอนิกส์

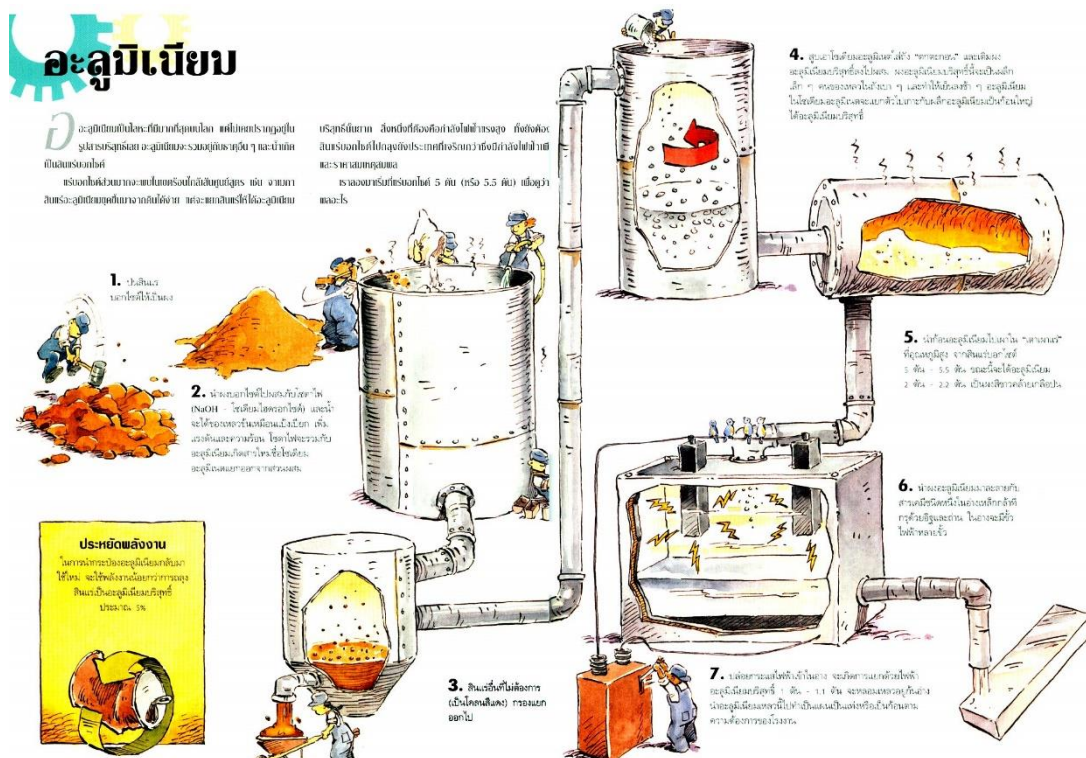

ภาพที่ 3.8 มาตรฐาน มอก.

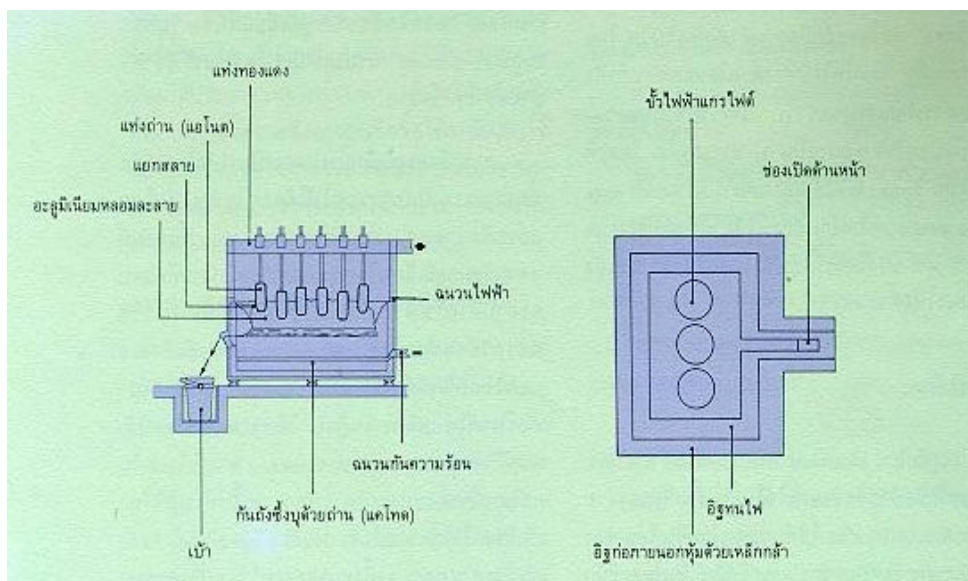

เซลล์อิเล็กโทรลิซิสสำหรับผลิตอะลูมิเนียม โดยใช้ขั้วแกรไฟต์ (C) ด้วยสารละลาย Al_2O_3 ในแร่โคไโลด์

ภาพที่ 3.9 การผลิตอะลูมิเนียม 1

ภาพที่ 3.10 การผลิตอะลูมิเนียม 2

ภาพที่ 3.11 การผลิตอลูมิเนียม 3

ภาพที่ 3.12 อลูมิเนียมสำเร็จรูปตามมาตรฐาน 1

ภาพที่ 3.12 อลูมิเนียมสำเร็จรูปตามมาตรฐาน 2

6. นิยามคำศัพท์

ลำดับที่	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
1	การประกันภัยขนส่งสินค้าภายในประเทศ	Inland Transit	การประกันภัยคุ้มครองความเสียหายของสินค้าที่เกิดขึ้นในระหว่างการขนส่งที่อยู่ภายในประเทศ เช่น การขนส่งสินค้าจากกรุงเทพฯ
2	กำหนดเวลา	Time Policy	ให้ความคุ้มครองตามระยะเวลาคุ้มครองที่ระบุไว้ในกรมธรรม์ประกันภัย ผู้เอาประกันภัยสามารถกำหนดวันและเวลาคุ้มครองได้ตามที่ต้องการ
3	การประกันภัยขนส่งสินค้า	Cargo Insurance	การประกันภัยทั้งหลายที่บรรเทาภัยหรือความเสี่ยงต่อตัวสินค้าจากอุบัติเหตุ
4	การค้าในประเทศ	Domestic trade	การแลกเปลี่ยนทุน สินค้า และบริการ ข้ามชายแดนระหว่างประเทศ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับกิจกรรมของภาครัฐบาล หรือเอกชนก็ได้
5	การประกันภัยขนส่งสินค้าภายในประเทศ	Inland Transit	การประกันภัยที่ให้ความคุ้มครองความสูญเสียหรือเสียหายสำหรับสินค้าที่เอาประกันภัย อันมีสาเหตุจากอุบัติเหตุระหว่างการขนส่งภายในประเทศไทย ทั้งโดยทางรถบรรทุก ทางเรือ ทางรถไฟ ทางอากาศยาน
6	การประกันภัยขนส่ง	Cargo Insurance	การประกันภัยการขนส่ง

	สินค้า		ภายในประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ทางบก ทางน้ำ ทาง อากาศยาน
ลำดับที่	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
7	การส่งมอบ	DDP (Delivered Duty Paid)	เงื่อนไข การส่งมอบนี้ ผู้ขายจะสิ้นสุดภาระการส่งมอบ
8	การนำเข้า	import	การนำเข้าสินค้าเข้ามาจากต่างประเทศ โดยสินค้าที่นำเข้ามักเป็นสินค้าที่ไม่มีหรือผลิตในประเทศไม่ได้
9	การระเบิด	Explosion	การเกิดแรงอัดอย่างสูง ทำให้เกิดอำนาจในการผลักดัน
10	ขนส่งเฉพาะเที่ยว	Voyage Policy	ให้ความคุ้มครองสินค้าเฉพาะเที่ยว ความคุ้มครองจะสิ้นสุดเมื่อสินค้าถึงจุดหมายปลายทาง
11	ข้อมูลส่วนตัว	Profile	ข้อมูลใดๆ ก็ตามที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งที่ระบุตัวตน
12	ค่าระวาง	Freight	ค่าธรรมเนียมในการขนส่งสิ่งของ.
13	ค่าล่วงเวลา	Overtime pay	เงินที่นายจ้างจ่ายแก่ลูกจ้างเพื่อตอบแทน ที่ทำงานล่วงเวลาซึ่งอยู่นอกเหนือวันเวลาทำงานปกติ.
14	ค่าภาษีนำเข้า	Import tax	สินค้าที่คุณซื้อจากต่างประเทศ หรือสินค้าปลอดภาษีที่คุณซื้อจากร้าน
15	ค่ารถ	Fare	บริการของรถส่งสินค้าให้ไปรับจากท่าเรือเพื่อไปส่งตามสถานที่
16	ความเสียหายทั่วไป	General Average	การเฉลี่ยภาระทรัพย์สินหรือผู้ที่เสียค่าใช้จ่าย
17	ค่ากู้ภัย	Salvage Charges	เอาประกันภัยจะต้องชดใช้ตามประเพณีปฏิบัติหรือตามกฎหมาย
18	จัดส่งในสถานที่	Delivered at place	ผู้ขายส่งมอบของให้กับผู้ซื้อ ณ

			สถานที่ตามที่ได้ตกลงกันไว้ โดย พร้อมที่จะขนลงจากพาหนะขนส่ง
ลำดับที่	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
19	จัดส่ง	DAP (Delivered at Place)	เป็นเทอมใหม่ทางหอการค้า นานาชาติเห็นว่า เทอมเดิมทั้งสี่ เทอม
20	ชำระโดยผ่านธนาคาร ทางอิเล็กทรอนิกส์	Electronic Funds Transfer : EFT	เป็นการชำระค่าสินค้าและบริการ หรือโอนเงินผ่านเครือข่าย อินเทอร์เน็ต
21	ชิ้นส่วนอะไหล่	MIRO Supply	แสดงถึงลักษณะแต่ละด้านของ สินค้า
22	ดอกมูกุงฮวา	Rose of Sharon	เป็นดอกไม้ประจำชาติของเกาหลี ใต้ความเป็นอมตะ สะท้อนถึง ความเป็นอมตะของประวัติศาสตร์
23	ตู้ลำเลียง	Cabinet	ตู้ควบคุมมอเตอร์ ซึ่งมอเตอร์ไป จับมูเลย์ที่จับสายพานลำเลียง.
24	นายหน้าศุลกากร	Customs Broker	เป็นสัญญาประเภทหนึ่ง ซึ่งบุคคล ฝ่ายหนึ่งตกลงจะให้ค่าบำเหน็จแก่ บุคคลอีกฝ่ายหนึ่งเรียกว่า นายหน้า
25	ใบอนุญาต	license	การที่เจ้าของทรัพย์สินทางปัญญาที่ ได้รับการจดทะเบียนแล้วหรือ ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย
26	ใบกำกับสินค้า	Invoice	เอกสารหลักฐานสำคัญ ซึ่ง ผู้ประกอบการจดทะเบียน ภาษีมูลค่าเพิ่ม
27	ใบตราส่งสินค้า	Bill of Lading : B/L	เป็นเอกสารซึ่งผู้ขนส่งออกให้แก่ผู้ ส่งสินค้าเพื่อเป็นหลักฐานการรับ ขนของให้ตามข้อตกลง

28	ใบแจ้งยอดเบี้ยประกัน	Insurance Premium Invoice	ใบแจ้งยอดเบี้ยประกันภัยและยอดการชำระเงินในแต่ละงวด
ลำดับที่	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
29	ใบแสดงรายการใบห่อสินค้า	Packing List	เป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการออกเพื่อให้ลูกค้าทราบถึงจำนวนเงินที่ต้องชำระ
30	บริการเคาน์เตอร์	Service counter	โต๊ะสำหรับรับจ่ายเงินหรือ แสดงสินค้าตามร้านค้าหรือสำนักงาน มีลักษณะยาวกว่าโต๊ะธรรมดา.
31	บริการค้ำประกันทางอิเล็กทรอนิกส์	e-Guarantee	เป็นบริการที่ธนาคารให้การค้ำประกันลูกค้าธนาคารระหว่าง เพื่ออำนวยความสะดวกให้ลูกค้าวางค้ำประกันกับผู้รับประโยชน์ ได้อย่างรวดเร็ว สะดวก ประหยัดเวลา
32	ใบขนสินค้าขาเข้าประเภทที่ไม่ต้องตรวจสอบพิธีการ	Green Line	ถ้าสินค้าอยู่ในประเภทนี้ พ่อค้าแม่ค้าสามารถนำใบขนสินค้าขาเข้าไปชำระภาษีอากร และวางประกันที่เกี่ยวข้อง ที่กรมศุลกากรได้เลย
33	ใบขนสินค้าขาเข้าประเภทที่ต้องตรวจสอบพิธีการ	Red Line	ส่วนของใบขนสินค้าประเภทนี้ พ่อค้าแม่ค้าต้องนำใบขนสินค้าไปติดต่อกับหน่วยงานประเมินอากรของท่านที่นำเข้าสินค้านั้นๆ ก่อนจนกลายเป็นสินค้าแบบ Green Line
34	พิธีการสินค้าส่งกลับ	Re-Export	พิธีการศุลกากรส่งออกสินค้าทางบก ในการส่งออกสินค้า ผู้ส่งออกต้องปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ ... พิธีการขอคืนอากรตามมาตรา 19 ทวิ; พิธีการใบสุทธินำกลับ; พิธีการส่งกลับ

35	ผู้ซื้อ	buyer	ได้รับการเสนอหรือชักชวนจากผู้ประกอบธุรกิจเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการด้วย
ลำดับที่	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
36	ผู้ขาย	seller	นิติบุคคลที่ส่งเสริมหรือแลกเปลี่ยนสินค้าหรือบริการเพื่อเงินหรือการชำระรูปแบบอื่นๆ
37	ผู้เช่า	Renter	บุคคลซึ่งได้ใช้หรือได้รับประโยชน์ในทรัพย์สินอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยตกลงที่จะชำระค่าเช่าเพื่อการนี้ สัญญาเช่าเป็นสัญญาที่ถือคุณสมบัติของผู้เช่าเป็นสาระสำคัญ
38	ฟ้าผ่า	Lightning strike	ปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นเนื่องจากการถ่ายเทประจุไฟฟ้า
39	รถ	Car	ยานพาหนะที่ใช้เคลื่อนที่หรือขนส่ง
40	ภูมิประเทศ	terrain	ลักษณะทางกายภาพและทางธรรมชาติของแผ่นดิน รวมถึงความสูงต่ำของผิวโลก ทะเลสาบ ถนนหนทาง
41	ภาษีอากรขาเข้า	Import duties	เงินรายได้ของประเทศที่กฎหมายกำหนดให้กรมศุลกากรเป็นหน่วยงานจัดเก็บจากการนำของเข้ามาในหรือส่งของออก
42	ส่งออก	Export	การจัดส่งสินค้าและบริการจากต้นทางสู่ปลายทางในทางบก ทางน้ำหรือทางอากาศ
43	สัญญาซื้อขาย	Purchase contract	ที่ผู้ขายโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินให้แก่ผู้ซื้อและผู้ตกลงว่าจะใช้ราคา

			ทรัพย์สินนั้นให้แก่ผู้ขาย
44	อัคคีภัย	Fire	ภัยที่เกิดจากไฟไหม้, ไฟ.
ลำดับที่	ภาษาไทย	ภาษาอังกฤษ	ความหมาย
45	เอกสาร รายละเอียด ของสินค้า	Specification	ใบเสนอราคาเป็นเอกสารที่ ผู้ประกอบการ ออกให้กับฝ่าย ลูกค้า(ผู้ซื้อ)
46	เอกสารข้อมูลความ ปลอดภัย	Material Safety Data Sheet	เอกสารข้อมูลความปลอดภัย สารเคมี ซึ่งเป็นเอกสารที่แสดง ข้อมูลของสารเคมี
47	อลูมิเนียม	Aluminium	เป็นโลหะที่พบในชีวิตประจำวัน และใช้ในงานต่างๆ รองจากเหล็ก และทองแดง
48	อำนวยความสะดวก	Conventional Tail Lifts	การอำนวยความสะดวกในการ ทำงาน
49	อรรถประโยชน์	Utility	การขนส่งที่ก่อให้เกิด อรรถประโยชน์และมูลค่าต่างๆ
50	อำนวยความสะดวก ด้านการขนส่ง	Conventional Services Transportation	การอำนวยความสะดวกด้านการ ขนส่ง

บทที่ 4

การวิเคราะห์และการพัฒนา

จากการที่ได้เข้าไปเยี่ยมชม บริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2562 ในเรื่องการศึกษาการนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมโพรไฟล์มาแปรรูปในงานอุตสาหกรรม โดยตามจุดประสงค์ ต่อไปนี้

1. การนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมมาแปรรูปอุตสาหกรรมของบริษัท ดีโปร คอร์ป จำกัด

เมื่อทำการสั่งซื้ออลูมิเนียมโพรไฟล์ เพื่อใช้ในการแปรรูปอุตสาหกรรมเรียบร้อยแล้ว ผู้ผลิตจะทำการจัดส่งอลูมิเนียมโพรไฟล์โดยทางเรือและเมื่ออลูมิเนียมโพรไฟล์มาถึงท่าเรือคลองเตย ทางเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะทำเอกสารเพื่อชำระภาษีอากรแก่กรมศุลกากรเพื่อนำอลูมิเนียมโพรไฟล์ขึ้นจากท่าเรือคลองเตย แล้วดั่งนั้นฝ่ายประสานงานจะทำการจัดจ้างรถบรรทุก 6 ล้อ เพื่อขนย้ายสินค้ามาจัดเก็บในคลังสินค้าภายในบริษัท แล้วอีกส่วนหนึ่งนำไปแปรรูปเป็นสินค้าต่างเช่นชิ้นวางของเป็นต้นต่อไป

ภาพที่ 4.1 การนำเข้าอลูมิเนียมโพรไฟล์ด้วยรถบรรทุก

ภาพที่ 4.2 การขนย้ายอลูมิเนียมโปรไฟล์

ภาพที่ 4.3 การนำเข้าส่วนประกอบของสินค้า

ภาพที่ 4.4 สินค้าที่นำเข้ามา

ภาพที่ 4.5 อะไหล่ที่นำเข้ามาจากประเทศเกาหลี

2. การลดต้นทุนในการนำเข้าอุมิเนียมโพรไฟล์ของบริษัทดีโพร คอร์ปอเรชั่น จำกัด

หลักการลดต้นทุนในเรื่องของความพอประมาณที่นำมาใช้ในการทำงานครั้งนี้คือ การคำนึงความรู้ในการทำงานเพื่อการตัดสินใจในการดำเนินงาน โดยมีการศึกษารายละเอียดจากคู่มือ ขั้นตอนวิธีการทำงานและความเหมาะสมผล เมื่อศึกษาเสร็จแล้วจึงนำมาวางแผน ดำเนินงานตามแผน และการคำนึงถึงความพอดีพอประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ในการจัดทำโมเดลและการดำเนินงานอื่นๆ เพื่อให้ได้งานที่มีความถูกต้องและมีคุณภาพตรงตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

3. นำความรู้ที่ได้ปรับใช้ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต

นำเอาความรู้ที่ไปศึกษาดูงานที่บริษัท ดีโพร คอร์ปอเรชั่น จำกัด มาศึกษาว่ามีการนำเข้าสินค้ามาทางไหนและประเทศไหนมีสินค้าที่เพียงพอต่อบริษัท นำเอาการดำเนินงานของบริษัท ดีโพร คอร์ปอเรชั่น จำกัด มาประยุกต์ใช้ในอนาคต เพื่อสร้างการเสริมสร้างธุรกิจของตนเองในอนาคต และ เรียนรู้ที่จะปรับปรุงด้านที่ไม่ถนัด ความถนัดและความสนใจมักเป็นสิ่งที่คู่กันควรตั้งเป้าหมายในอนาคตว่า ต้องการประกอบอาชีพใด เพื่อจะได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่เรียน

4. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน

นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องของความพอประมาณมาใช้ในการทำงานคือ การคำนึงความรู้ในการทำงานเพื่อการตัดสินใจในการดำเนินงาน โดยมีการศึกษารายละเอียดจากคู่มือ ขั้นตอนวิธีการทำงานและความเหมาะสมผล เมื่อศึกษาเสร็จแล้วจึงนำมาวางแผน ดำเนินงานตามแผน และการคำนึงถึงความพอดีพอประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายต่างๆเพื่อทำให้เกิดการพัฒนาการคิดค้นสิ่งต่างๆ

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการที่คณะผู้จัดทำได้เข้าไปศึกษาเรื่องการนำเข้าวัตถุดิบ (อลูมิเนียมโปรไฟล์) ของบริษัท ดีโปรคอร์ปโก้ จำกัด เมื่อวันที่ 4 กันยายน พ.ศ. 2562 ทำให้ทราบขั้นตอนและวิธีการที่จะนำเข้าวัตถุดิบ และ พิจารณาเตรียมเอกสารเพื่อบำเนินการด้านภาษีกรมศุลกากร วิธีการออกของ มาตรการนำเข้าวัตถุดิบ ข้อกฎหมายรวมถึงเอกสารที่ต้องใช้ในการนำเข้าวัตถุดิบ ซึ่งสรุปได้ดังนี้

สรุป

1. การนำเข้าผลิตภัณฑ์อลูมิเนียมมาแปรรูปอุตสาหกรรมของบริษัท ดีโปรคอร์ปโก้ จำกัด เมื่อทำการสั่งซื้ออลูมิเนียมโปรไฟล์ เพื่อใช้ในการแปรรูปเป็นชิ้นวางสินค้าแล้ว ผู้ผลิตจะทำการจัดส่งโดยทางเรือและเมื่อสินค้ามาถึงท่าเรือ(คลองเตย) ทางเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบจะทำเอกสารเพื่อชำระภาษีอากรแก่กรมศุลกากรเพื่อนำสินค้าขึ้นจากท่าเรือ(คลองเตย) ฝ่ายประสานงานจะทำการจัดจ้างรถบรรทุกเพื่อขนย้ายสินค้ามาจัดเก็บที่บริษัท แล้วอีกส่วนหนึ่งนำไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ชิ้นวางสินค้า

2. การลดต้นทุนในการนำเข้าอลูมิเนียมโปรไฟล์ ของบริษัท ดีโปรคอร์ปโก้ จำกัด คือการคำนึงความรู้ในการทำงาน เช่นการศึกษาคู่มือในการทำงานเมื่อศึกษาเสร็จแล้วจึงเริ่มการวางแผน ดำเนินงานตามแผนที่ตั้งไว้ และการคำนึงถึงความพอดีพอประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ในการจัดทำโมเดลเพื่อให้ได้งานที่มีความถูกต้องและตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. นำความรู้ที่ได้ปรับใช้ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต ทำให้เข้าใจถึงวิธีการดำเนินขั้นตอนในการนำเข้าวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตแปรรูปเป็นชิ้นวางสินค้าจากประเทศจีนและพิจารณาเตรียมเอกสารเพื่อบำเนินการด้านภาษีกรมศุลกากร วิธีการออกของ การติดต่อประสานงานกับฝ่ายต่างๆ และปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อกระบวนการนำเข้าวัตถุดิบรวมถึงวิธีการจัดการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าที่มีคุณภาพของทางบริษัทฯ

4. นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในด้านความพอประมาณมาเป็นแนวทางในการปฏิบัติงาน คือ การคำนึงความรู้ในการทำงานเพื่อการตัดสินใจในการดำเนินงาน โดยมีมีการศึกษารายละเอียดจากคู่มือ ขั้นตอน วิธีการทำงานและความสมเหตุสมผล เมื่อศึกษาเสร็จแล้วจึงนำมาวางแผน ดำเนินงานตาม

แผน และการคำนึงถึงความพอดีพอประมาณในเรื่องค่าใช้จ่ายในการซื้ออุปกรณ์ในการจัดทำโมเดลและการดำเนินงานอื่นๆ เพื่อให้ได้งานที่มีความถูกต้องและมีคุณภาพตรงตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการนำเข้าวัตถุดิบ (อลูมิเนียมโปรไฟล์) ของบริษัท ดีโปรคอร์ปโก้ จำกัด ทางคณะผู้จัดทำได้พบปัญหาและข้อเสนอแนะดังนี้

1. ควรจะมีการนำเทคโนโลยีใหม่ๆที่มีความทันสมัยและช่วยอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลการนำเข้าวัตถุดิบ
2. เพิ่มความเข้มงวดและการคัดสรรในตัววัตถุดิบที่ได้นำเข้ามาใช้ในการแปรรูปให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อจะได้เพิ่มคุณภาพของตัววัตถุดิบไปด้วย
3. ควรนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงในเรื่องอื่นๆ เช่น ความมีเหตุผล ความรอบรอบและความระมัดระวังการลงทุน มาใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

ข้อเสนอแนะจากผู้เรียน

1. เนื้อหายังไม่ครบถ้วน
2. ใช้เวลาฟรีเซ้นต์นานเกินไป
3. ปรับปรุงโมเดลใหม่ไม่สมบูรณ์